ຄູ່ມືການສອນ

ຄູ່ມືການສອນ

ຈັດພິມໂດຍ
ສາສນາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສແຫ່ງສິດທິຊົນຍຸກສຸດທ້າຍ
ເມືອງຊອລເລັກ, ຢູທາ

© ໒໐໐໑ ໂດຍ Intellectual Reserve, Inc.
ສງວນລິຂະສິດທຸກປະການ.
ຈັດພິມໃນສະຫະຣັດອະເມຣິກາ.

ສະບັບເປັນພາສາອັງກິດໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ: ໘/໐໑
ການແປໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ: ໘/໐໑

Printed in the United States of America

ແປຈາກ *Teaching Guidebook*

Laotian

ສາຣະບານ

ຄຳນຳ	໑
ການຕຽມຕົວເອງທາງວິນຍານ	໕
ການສອນຢ່າງທີ່ພຣະເຢຊູຊົງສອນ	໖
ການໃຊ້ວິທີສອນໃນຫລາຍແບບ	໑໒
ການຕຽມບົດຮຽນຂອງທ່ານ	໑໗
ການມີຄວາມເຂົ້າໃຈຄົນທີ່ທ່ານສອນ	໒໑
ຣາງວັນທີ່ມາຈາກການສອນ	໒໔
ການດູແລພັດທະນາຄູສອນໃນສາຂາ	໒໖
ໂຄງຮ່າງສຳລັບຫ້ອງຮຽນພັດທະນາຄູສອນ	໒໙
ການສັ່ງຈອງອຸປກອນການສອນຂອງສາສນາຈັກແລະການຊອກຫາລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບ ລຳດັບເຊື້ອສາຍ	໕໒

ການແຈກຢາຍ

ຄູ່ມືການສອນ ເຫລັ້ມນີ້ແມ່ນສຳລັບໃຊ້ກັບອຸປກອນການສອນຂັ້ນພື້ນຖານ ແລະຈະມີຜົນປໂຍດຫລາຍສຳລັບຄູສອນແລະສະມາຊິກຄົນອື່ນໆທີ່ຈະໃຊ້ມັນນຳອຸປກອນການສອນທົ່ວໄປ (ເບິ່ງໃນຫນັງສື *ລາຍລະອຽດສຳລັບຜູ້ນຳຖານະປະໂຣຫິດແລະຜູ້ນຳຂອງອົງການຕ່າງໆກ່ຽວກັບອຸປກອນການສອນ* [36363]). ຄູ່ມືເຫລັ້ມນີ້ສາມາດຊ່ວຍສະມາຊິກໃນການສອນໃນບ້ານແລະໃນອົງການຕ່າງໆ ໃນສາສນາຈັກໄດ້. ຄູສອນແຕ່ລະຄົນຄວນໄດ້ຮັບຫົວນຶ່ງ. ຫົວຫນ້າຄອບຄົວກໍຈະເຫັນວ່າມັນໃຊ້ໄດ້ເປັນປໂຍດຄືກັນ.

ຄຳນຳ

ຄູ່ມືເຫລັ້ມນີ້ຖືກຈັດຂຶ້ນສຳລັບບິດາມານດາ, ຜູ້ນຳ, ແລະຄູສອນ. ທ່ານຍັງສາມາດໃຊ້ມັນເພື່ອເປັນສິ່ງຊ່ວຍເຫລືອທ່ານພັດທະນາການເປັນຄູສອນຂອງທ່ານໄດ້. ທ່ານສາມາດໃຊ້ປຶ້ມຫົວນີ້ ເປັນພື້ນຖານສຳລັບການສອນຫ້ອງຮຽນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງທ່ານໄດ້ ແລະສຳລັບການສອນຫ້ອງຮຽນພັດທະນາຄູສອນໄດ້ (ເບິ່ງ ໜ້າ ໘໗).

ພຣະເຈົ້າຊົງສອນເຮົາ

ໃຫ້ສອນຄຳສອນຂອງອານາຈັກຂອງພຣະອົງໃຫ້ເຊິ່ງກັນແລະກັນ.

ພຣະອົງຊົງຕັສວ່າ ເຮົາຄວນສອນຢ່າງພາກພຽນ ແລະພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງຈະຢູ່ກັບເຮົາ ເພື່ອວ່າເຮົາຈະໄດ້ຮັບການແນະນຳຢ່າງສົມບູນຍິ່ງຂຶ້ນໃນທິດສະດີ, ໃນຫລັກທັມ, ໃນຄຳສອນ, ໃນກົດຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ, ໃນທຸກສິ່ງທັງປວງທີ່ກ່ຽວກັບອານາຈັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທີ່ສົມຄວນສຳລັບເຮົາທີ່ຈະເຂົ້າໃຈ (see D&C 88:77–78).

ບ້ານຄວນເປັນບ່ອນທີ່ຈະເລີ້ມຕົ້ນການສອນນີ້. ບ້ານເຮືອນຈະເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນຈາກການສອນແລະການຮຽນທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນໂບດ. ເຮົາທຸກຄົນມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບທີ່ຈະສອນໃນບ້ານແລະໃນໂບດ ແລະໃຫ້ແກ່ຄົນບ້ານໃກ້ເຮືອນຄຽງ ແລະຄົນທີ່ເຮົາພົບປະດ້ວຍໃນແຕ່ລະວັນ. ເຮົາສອນໃນຖານະເປັນບິດາມານດາ, ເປັນລູກຊາຍ, ເປັນລູກສາວ, ເປັນສາມີ, ເປັນພັລຍາ, ເປັນອ້າຍນ້ອງ, ແລະເປັນເອື້ອຍນ້ອງ. ເຮົາສອນໃນຖານະເປັນຜູ້ນຳໃນສາສນາຈັກ, ເປັນຄູສອນໃນຫ້ອງຮຽນ, ເປັນຄູສອນປະຈຳບ້ານ, ແລະເປັນຜູ້ຢ້ຽມສອນ. ເຮົາຍັງສອນອີກໃນຖານະເປັນເພື່ອນທຳງານດ້ວຍ, ເປັນຄົນບ້ານໃກ້ເຮືອນຄຽງ, ແລະເປັນໝູ່ເພື່ອນ. ບາງຄັ້ງເຮົາສອນໂດຍສິ່ງທີ່ເຮົາເວົ້າອອກມາແລະໂດຍປະຈັກພະຍານທີ່ເຮົາກ່າວ, ແຕ່ຫລາຍໆຄັ້ງເຮົາກໍໄດ້ສອນໂດຍຕົວຢ່າງຂອງເຮົາ.

ຢູ່ແຄມຝັ່ງທະເລຄາລີເລ, ພຣະເຈົ້າທີ່ຊົງຟື້ນພຣະຊົນແລ້ວ ຊົງໄດ້ສັ່ງເປໂຕວ່າ, "ຈົ່ງລ້ຽງແກະຂອງເຮົາເນີ" (ໂຢຮັນ ໒໑:໑໕–໑໗). ການຮຽກຮ້ອງໃຫ້ສອນຂອງເຮົານີ້ໄດ້ຂໍຮ້ອງໃຫ້ເຮົາບຳຣຸງລ້ຽງຈິດວິນຍານຂອງຄົນອື່ນດ້ວຍຄວາມຈິງຂອງພຣະກິດຕິຄຸນແລະໂດຍການນຳພາເຂົາເຈົ້າເຂົ້າຫາພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ (ເບິ່ງ ໂມໂຣໄນ ໕:໔). ຂໍໃຫ້ເຮົາຄິດວ່າ ການສອນພຣະກິດຕິຄຸນນີ້ຈະເປັນສິ່ງຊ່ວຍນຳຄວາມລອດມາໃຫ້ລູກໆຂອງພຣະບິດາເທິງສວັນ. ມີໜ້າທີ່ອື່ນໃດບໍ່ທີ່ເປັນກຽດແລະສັກສິດຫລາຍໄປກວ່ານີ້?

ຖ້າທ່ານເປັນບິດາຫລືມານດາຫລືເປັນຄູສອນໃຫມ່, ທ່ານອາດຄິດເປັນຫ່ວງກ່ຽວກັບຫນ້າທີ່ນີ້. ຂໍໃຫ້ທ່ານຈໍາໄວ້ວ່າ ພຣະເຈົ້າພ້ອມສເມີທີ່ຈະຊ່ວຍເຫລືອທ່ານ. ພຣະອົງຊົງສັນຍາໄວ້ວ່າ ຖ້າເຮົາຫາກຖ່ອມຕົນແລະມີສັດທາ, ພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ສິ່ງທີ່ອ່ອນແອກາຍເປັນສິ່ງເຂັ້ມແຂງຕໍ່ເຮົາໄດ້ (see Ether 12:27). ໃນຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະເປັນຄູສອນຂອງເຮົາ, ເຮົາສາມາດອີງຕໍ່ໃສ່ປະສົບການແລະຄວາມຊໍານານທີ່ເຮົາໄດ້ພັດທະນາມາໃນຊີວິດ. ຄວາມສາມາດຂອງເຮົາຈະເພີ້ມຂຶ້ນເລື້ອຍໆເມື່ອເຮົາຕຽມການສອນຂອງເຮົາເປັນຢ່າງດີ, ເມື່ອເຮົາພະຍາຍາມເພີ້ມກໍາລັງໃຫ້ຜູ້ທີ່ເຮົາສອນ, ແລະໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ.

ການຕຽມຕົວເອງທາງວິນຍານ

ໃນຂະນະທີ່ທ່ານຕຽມຕົວທ່ານເອງທາງວິນຍານ, ພຣະວິນຍານ ຫລືພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ ຈະນຳພາ ແລະຊ່ວຍເຫລືອທ່ານໃນການສອນຂອງທ່ານ. ເຮົາຈຳຕ້ອງມີພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດຢູ່ນຳ ເວລາເຮົາ

ສອນຫລັກທັມແລະຄວາມຈິງຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ. ພຣະເຈົ້າຊົງຕັສວ່າ ເຮົາຈະໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານ ໂດຍການອະທິຖານດ້ວຍສັດທາ, ແລະວ່າຖ້າ ເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານ ເຮົາກໍບໍ່ຄວນສອນ (see D&C 42:14).

ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງເປັນທາງການ

ເມື່ອທ່ານຖືກຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເປັນຄູສອນ, ທ່ານຄວນໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງແລະໄດ້ຮັບພອນພິເສດຈາກຜູ້ນຳຖານະປະໂຣຫິດເສັຽກ່ອນ. ພອນນີ້ຈະຊ່ວຍທ່ານເຮັດໜ້າທີ່ຂອງທ່ານໃຫ້ສຳເຣັດ. ເມື່ອທ່ານໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມຈົນສຸດຄວາມສາມາດທີ່ຈະຮັບໃຊ້ໃນໜ້າທີ່ການສອນຂອງທ່ານແລ້ວ,

ພຣະເຈົ້າຈະເພີ້ມພູນຄວາມສາມາດຂອງທ່ານທີ່ຈະເປັນແນວທາງໃຫ້ຄົນອື່ນເຮັດຄວາມດີ. ພ້ອມນີ້ ພຣະອົງຍັງຈະເພີ້ມຄວາມສາມາດໃຫ້ທ່ານຫລາຍກວ່າທີ່ທ່ານມີຢູ່ເມື່ອເຖິງເວລາທີ່ທ່ານຄວນຈະມີ.

ສແວງຫາການຊົງນຳຈາກພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ

ເມື່ອທ່ານສອນ ຈົ່ງສແວງຫາຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ. ພຣະອົງສາມາດຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ເຂົ້າໃຈຄວາມຕ້ອງການຂອງຄົນທີ່ທ່ານສອນແລະຊ່ວຍທ່ານຕຽມບົດຮຽນໃຫ້ເໝາະສົມກັບຄວາມຕ້ອງການເຫລົ່ານັ້ນ. ພຣະອົງຈະປ່ຽນຈິດໃຈຂອງທ່ານໃຫ້ອ່ອນນ້ອມແລະຕຽມຈິດໃຈຂອງທ່ານ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບເອົາການດົນໃຈແລະການຊົງນຳຕື່ມອີກ.

ອະທິຖານເລື້ອຍໆ

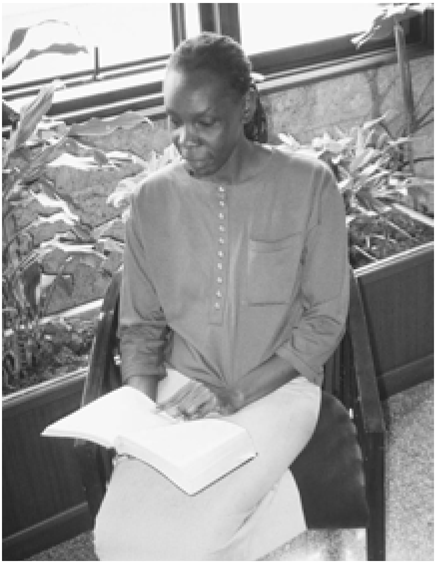

ໃຫ້ອະທິຖານເລື້ອຍໆແລະທູນຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າປະທານພອນໃຫ້ແກ່ທ່ານໃນຂະນະທີ່ທ່ານສຶກສາແລະຕຽມບົດຮຽນ. ບາງຄັ້ງທ່ານກໍຄວນອົດອາຫານນຳ. ຈົ່ງອະທິຖານເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈແລະເພື່ອຈະໄດ້ ມີຄວາມຮັກຕໍ່ທຸກຄົນທີ່ທ່ານສອນ. ຈົ່ງຮຽນທີ່ຈະຮູ້ຈັກກະທຳຕາມການດົນໃຈຂອງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບ.

ສຶກສາພຣະຄັມພີ

ຈົ່ງສຶກສາພຣະຄັມພີດ້ວຍການອະທິຖານ. ເມື່ອທ່ານກະທຳເຊັ່ນນີ້, ທ່ານຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດແລະທ່ານຈະມີຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມຈິງຫລາຍຕື່ມຂຶ້ນ. ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດຈະຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ເຂົ້າໃຈພຣະຄັມພີແລະເບິ່ງວ່າທ່ານຈະນຳໃຊ້ຂໍ້ພຣະຄັມພີເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ເຂົ້າກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງນັກຮຽນຫລືຂອງສະມາຊິກໃນຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າແນວໃດ. ໂດຍການເພີ້ມການອະທິຖານແລະການອົດອາຫານໃສ່ກັບການສຶກສາພຣະຄັມພີຂອງທ່ານ, ທ່ານຈະໄດ້ຮັບພະລັງຫລາຍຂຶ້ນແລະໄດ້ຮັບການນຳພາໂດຍພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດໃນການສອນຂອງທ່ານ.

ດຳລົງຊີວິດຕາມພຣະກິດຕິຄຸນ

ຈົ່ງດຳລົງຊີວິດຕາມຄຳສອນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນດ້ວຍສຸດຈິດສຸດໃຈ. ຈົ່ງກັບໃຈຈາກຄວາມຜິດບາບທີ່ຜ່ານມາ. ເມື່ອທ່ານກະທຳເຊັ່ນນີ້, ທ່ານຈະໄດ້ຮັບພະລັງແລະຄວາມເຂົ້າໃຈ. ຄວາມສງົບແລະ

ຄວາມຜາສຸກທີ່ທ່ານຮູ້ສຶກຈາກການພະຍາຍາມທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດຕາມພຣະກິດຕິຄຸນ ຈະເປັນຫລັກຖານພະຍານໃຫ້ຄົນອື່ນເຫັນເຖິງຕົວທ່ານ. ເຂົາເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຈິງໃຈແລະປະຈັກພະຍານແລະພະລັງຂອງຄວາມພະຍາຍາມເປັນຄູສອນຂອງທ່ານ. ເຂົາເຈົ້າຈະຮຽນຈາກຕົວຢ່າງໃນຊີວິດຂອງທ່ານ.

ມີຄູສອນຄົນນຶ່ງຮູ້ສຶກວ່ານາງບໍ່ໄດ້ຮັບການດົນໃຈຈາກພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຂະນະທີ່ນາງຕຽມບົດຮຽນຂອງນາງຢູ່. ຂະນະທີ່ນາງອະທິຖານເພື່ອຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ, ນາງຄິດໄດ້ວ່າ ນາງຄຽດໃຫ້ຄົນຂ້າງບ້ານຜູ້ເຮັດບໍ່ດີກັບນາງ. ນາງໄດ້ທູນຕໍ່ພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຖ່ອມເພື່ອໃຫ້ອະພັຍແກ່ນາງ. ມື້ຕໍ່ມານາງໄດ້ໄປຫາຄົນຂ້າງບ້ານແລະໄດ້ຂໍໂທດກັບເຂົາທີ່ນາງມີຄວາມຄຽດຂຶ້ນໃຫ້ເຂົາ. ນາງແລະຄົນຂ້າງບ້ານຄົນນັ້ນໄດ້ກາຍເປັນໝູ່ເພື່ອນທີ່ດີຕໍ່ກັນ ແລະນາງກໍເລີ່ມໄດ້ຮັບການດົນໃຈຈາກພຣະວິນຍານບໍລິສຸດອີກ.

ເປັນຄົນຖ່ອມຕົນ

ການເປັນຄົນຖ່ອມຕົນສາມາດຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ຫລີກລ້ຽງຈາກການສແວງຫາການຍ້ອງຍໍໃຫ້ແກ່ຕົນ ຫລືອີງໃສ່ແຕ່ຄວາມຮູ້ຫລືພອນສວັນຂອງຕົນເອງໄດ້. ທ່ານສາມາດສະແດງຄວາມຖ່ອມຕົນໂດຍການເຮັດຕາມຄຳແນະນຳໃນ ສຸພາສິດ ໓:໕–໖ ມີຄຳວ່າ: "ຈົ່ງໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍສຸດຈິດສຸດໃຈຂອງເຈົ້າ. ຢ່າເຊື່ອໝັ້ນຈັກເທື່ອໃນສິ່ງທີ່ເຈົ້າຄິດວ່າເຈົ້າຮູ້ຈັກ. ຈົ່ງລະນຶກເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າກະທຳ ແລະພຣະອົງຈະໃຫ້ເຈົ້າເຫັນຫົນທາງອັນຖືກຕ້ອງ." ພຣະເຈົ້າຊົງສອນໃຫ້ເຮົາເປັນຄົນຖ່ອມ ແລ້ວພຣະອົງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາຈະຈູງມືເຮົາໄປແລະໃຫ້ຄຳຕອບແກ່ຄຳອະທິຖານຂອງເຮົາ (see D&C 112:10).

ການສອນຢ່າງທີ່ພຣະເຢຊູຊົງສອນ

ຮັກຜູ້ທີ່ເຮົາສອນ

ໃນລະຍະທີ່ພຣະອົງຊົງໃຊ້ຊີວິດຢູ່ໃນໂລກ, ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຊົງໄດ້ສະແດງຄວາມຮັກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ທຸກຄົນ. ພຣະອົງຊົງສອນຄົນຍາກຈົນ, ຄົນຮັ່ງມີ, ຄົນຖືກຂັບໄລ່ໜີ, ແລະຄົນມີບາບ. ພຣະອົງຊົງສອນເຮົາໃຫ້ຮັກທຸກຄົນແລະຊ່ວຍເຫລືອເຊິ່ງກັນແລະກັນ. ພຣະອົງຊົງຕັສວ່າ, "ເຮົາໃຫ້ບັນຍັດໃຫມ່ໄວ້ແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ຄືໃຫ້ພວກເຈົ້າຮັກກັນແລະກັນ ເຮົາຮັກເຈົ້າທັງຫລາຍມາແລ້ວຢ່າງໃດ ພວກເຈົ້າຈົ່ງຮັກກັນດ້ວຍຢ່າງນັ້ນ" (ໂຢຮັນ ໑໓:໓໔). ເມື່ອເຮົາສະແດງຄວາມຮັກຕໍ່ຄົນທີ່ເຮົາສອນ, ເຂົາເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງຕົວເຂົາເຈົ້າເອງຕໍ່ນິຣັນດອນຫລາຍຂຶ້ນ, ເຂົາເຈົ້າຈະມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນທີ່ຈະຮຽນຮູ້ຫລາຍຂຶ້ນ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະມີຄວາມວ່ອງໄວຕໍ່ການດົນໃຈຂອງພຣະວິນຍານຫລາຍຂຶ້ນ.

ການເປັນຄູສອນພຣະກິດຕິຄຸນມີຄວາມໝາຍຫລາຍກວ່າການນຳສເນີບົດຮຽນໃນແຕ່ລະອາທິດເທົ່ານັ້ນ. ມັນໝາຍຄວາມວ່າເຮົາຕ້ອງມີຄວາມເປັນຫ່ວງເປັນໄຍຕໍ່ນັກຮຽນໃນຫ້ອງນຳອີກ. ຈົ່ງພະຍາຍາມໃຫ້ຮູ້ຈັກແຕ່ລະຄົນໃນຫ້ອງ. ມັນຈະຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ສອນເຂົາເຈົ້າຢ່າງໄດ້ຜົນ. ເຂົາເຈົ້າອາດຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກທ່ານເມື່ອເຂົາເຈົ້າມີບັນຫາ, ເມື່ອເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ມາຫ້ອງ, ຫລືຖ້າຫາກເຂົາເຈົ້າເປັນຄົນພິການ. ຈົ່ງຈື່ຈຳຄຳອຸປມາຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດເຖິງເຣື່ອງແກະທີ່ເສັຽໄປໂຕນຶ່ງ (ເບິ່ງ ລູກາ ໑໕:໓–໗).

ຄູສອນຄົນນຶ່ງເຫັນວ່າເດັກໃນຫ້ອງຄົນນຶ່ງຂອງນາງບໍ່ມັກມາຫ້ອງ ແຕ່ຖ້າຫາກນາງຕິດຕໍ່ໄປບ້ານຂອງເດັກຄົນນັ້ນພາຍໃນອາທິດ ເດັກຄົນນັ້ນຈະມາໂບດໃນວັນອາທິດຕໍ່ໄປ. ນາງໄດ້ໄປເວົ້າລົມກັບພໍ່ແມ່ຂອງເດັກເລື້ອຍໆ ແລະໄດ້ບອກເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງນາງທີ່ມີຕໍ່ເດັກ. ນາງຍັງໄດ້ຊ່ວຍໄປຮັບສົ່ງເດັກຈາກໂຮງຮຽນ ນຳອີກເວລາພໍ່ແມ່ຂອງລາວໄປເຮັດວຽກ ເພື່ອວ່າລາວຈະບໍ່ໄດ້ຂາດໂຮງຮຽນໃນວັນນັ້ນ.

ໃນຖານະເປັນຄູສອນ, ທ່ານຍັງສາມາດຊ່ວຍເປັນຜູ້ຜູກມິດກັບສະມາຊິກຄົນອື່ນໆໄດ້ນຳອີກ ແລະຊ່ວຍເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຫມັ້ນຄົງຢູ່ໃນພຣະກິດຕິຄຸນ. ສິ່ງນີ້ແມ່ນສຳຄັນຫລາຍໂດຍສະເພາະກັບຄົນທີ່ເປັນສະມາຊິກໃຫມ່ ແລະກັບສະມາຊິກທີ່ບໍ່ເຂັ້ມແຂງ. ຈົ່ງຊ່ວຍເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຮູ້ສຶກໄດ້ຮັບການຕ້ອນຮັບສເມີ. ຈົ່ງຊອກຫາໂອກາດທີ່ຈະໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີສ່ວນຮ່ວມໃນຫ້ອງຮຽນ. ຈົ່ງຕຽມຕົວທ່ານເອງທີ່ຈະສອນເຖິງຄວາມຈິງຂອງພຣະກິດຕິຄຸນດ້ວຍພຣະວິນຍານແລະດ້ວຍຄວາມຮັກ.

ສອນຄວາມຈິງຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ

ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຊົງສອນເຖິງຄວາມຈິງຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ. ພຣະອົງຊົງເນັ້ນຫນັກເຖິງຫລັກທັມ ແລະພິທີການຂັ້ນທຳອິດ—ເຊັ່ນ ສັດທາ, ການກັບໃຈ, ການຮັບບັບຕິສະມາ, ແລະການຮັບເອົາພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ. ພຣະອົງຊົງສອນເຮົາໃຫ້ຮັກແລະຮັບໃຊ້ເຊິ່ງກັນແລະກັນ. ພຣະອົງຊົງສອນເຖິງຖານະປະໂຣຫິດ, ພັນທະສັນຍາ, ແລະພິທີການຕ່າງໆ, ແລະເຖິງທຸກສິ່ງທັງປວງທີ່ເຮົາຄວນຮູ້ຄວນກະທຳ ເພື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າຫາພຣະອົງ. ເຮົາກໍຄວນສອນພຣະກິດຕິຄຸນດັ່ງທີ່ໄດ້ເປີດເຜີຍໄວ້ໃນພຣະຄັມພີແລະຕາມຄຳຂອງສາສດາໃນຍຸກສຸດທ້າຍ. ເຮົາບໍ່ຄວນສອນເຣື່ອງທີ່ເປັນຝ່າຍໂລກ, ບໍ່ຄວນໃຫ້ຄວາມຄິດຄວາມເຫັນສ່ວນຕົວ, ແລະບໍ່ຄວນສອນສິ່ງທີ່ເຮົາບໍ່ຮູ້ແນ່ນອນ ແລະບໍ່ຄວນຫາເຣື່ອງທີ່ຜູ້ຄົນຕ້ອງຖົກຖຽງກັນມາສອນ.

ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຊົງໃຊ້ຄຳທີ່ງ່າຍໆເມື່ອພຣະອົງສອນພຣະກິດຕິຄຸນ. ພຣະອົງຊົງໃຊ້ຄຳທີ່ແຈ່ມແຈ້ງ ແລະພາສາທີ່ຜູ້ຄົນເຂົ້າໃຈງ່າຍ, ຊົງກ່າວເປັນເຣື່ອງ, ແລະຊົງກ່າວຈາກສະພາບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຜູ້ຄົນ. ບົດຮຽນຂອງພຣະອົງລວມທັງປະສົບການທີ່ຜູ້ຄົນສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້. ພຣະອົງຊົງກ່າວກ່ຽວກັບການຊອກຫາແກະທີ່ເສັຽໄປກັບມາ, ການຊອກຫາເງິນທີ່ຕົກເຫັ່ຽ, ແລະການກັບຄືນມາຂອງລູກຊາຍທີ່ເສັຽໄປ (ເບິ່ງ ລູກາ ໑໕).

ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດມັກຈະອ້າງເຖິງຂໍ້ພຣະຄັມພີເມື່ອພຣະອົງສອນ. ຈົ່ງພະຍາຍາມຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ທີ່ທ່ານສອນໃຫ້ພາກັນໃຊ້ພຣະຄັມພີເລື້ອຍໆລະຫວ່າງບົດຮຽນ. ຈົ່ງຊ່ວຍເຂົາເຈົ້າໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ

ຜູ້ຄົນທີ່ຢູ່ໃນພຣະຄັມພີ ເປັນຄົນແທ້ຈິງຜູ້ເຄີຍໄດ້ປະເຊີນກັບບັນຫາແລະມີຄວາມຊື່ນຊົມໃນຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ. ໃຫ້ຖາມຄຳຖາມອັນທີ່ຄົນໃນຫ້ອງຂອງທ່ານຕ້ອງໄດ້ຊອກຫາຄຳຕອບໃນພຣະຄັມພີ. ຈົ່ງຊຸກຍູ້ເຂົາແຕ່ລະຄົນໃຫ້ສຶກສາທີ່ບ້ານ, ແລະໃຫ້ສະແດງວິທີທີ່ຄົນໃນຫ້ອງຂອງທ່ານຈະສາມາດສຶກສາໄດ້ຢ່າງໄດ້ຜົນ. ຈົ່ງສອນເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຮູ້ຈັກໃຊ້ສິ່ງຊ່ວຍເຫລືອໃນພຣະຄັມພີ. ເມື່ອທ່ານຂໍໃຫ້ຄົນໃດຄົນນຶ່ງຊ່ວຍໃນບົດຮຽນ ຈົ່ງຫາສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງໄດ້ຄົ້ນຫາໃນພຣະຄັມພີແລະຕາມຄຳເວົ້າຂອງສາສດາໃນຍຸກສຸດທ້າຍ.

ສອນໂດຍພຣະວິນຍານ

ຄູສອນຄວນພະຍາຍາມທີ່ຈະມີພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ນຳເມື່ອເຂົາເຈົ້າສອນ. ຄົນນັ້ນອາດສອນເຖິງຄວາມຈິງໄດ້ດີທີ່ສຸດ ແລະນັກຮຽນກໍຕັ້ງໃຈຟັງໄດ້ດີທີ່ສຸດ, ແຕ່ຖ້າບໍ່ມີພຣະວິນຍານຢູ່ນຳ ຄຳສອນເຫລົ່ານັ້ນກໍຈະບໍ່ສາມາດຊຶມເຂົ້າໄປໃນຈິດໃຈຂອງຄົນໄດ້. ເມື່ອພຣະວິນຍານຢູ່ນຳ, ທຸກຄົນຈະໄດ້ຮັບຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃນຄວາມຮັກຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່ພຣະບິດາເທິງສວັນແລະພຣະເຢຊູຄຣິສ, ໃນຄວາມຮັກຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່ເຊິ່ງກັນແລະກັນ, ແລະໃນຄຳສັນຍາຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດຕາມພຣະກິດຕິຄຸນ. ຂໍ້ຄວາມຕໍ່ໄປນີ້ເປັນບາງຢ່າງທີ່ທ່ານສາມາດເຮັດໄດ້ ເພື່ອຈະໄດ້ມີພຣະວິນຍານຢູ່ນຳການສິດສອນຂອງທ່ານ:

- ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການອະທິຖານ.
- ສອນຈາກພຣະຄັມພີແລະຈາກຄຳເວົ້າຂອງສາສດາໃນຍຸກສຸດທ້າຍ.
- ສະແດງປະຈັກພະຍານຂອງທ່ານ.
- ເລົ່າເຖິງປະສົບການຂອງທ່ານແລະເຊື້ອເຊີນໃຫ້ຄົນອື່ນເຮັດເຫມືອນກັນ.
- ໃຊ້ເພງ (ເບິ່ງ ໜ້າ ໑໙).
- ສະແດງຄວາມຮັກຂອງທ່ານທີ່ມີຕໍ່ພຣະເຈົ້າແລະຕໍ່ຄົນອື່ນ.

ຖ້າທ່ານໄດ້ຕຽມຕົວຢ່າງຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ, ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດຈະໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ທ່ານແລະນຳພາທ່ານເມື່ອທ່ານສອນ. ທ່ານອາດຈະຮູ້ເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄົນທີ່ທ່ານສອນແລະເຖິງສິ່ງທີ່ທ່ານຄວນເນັ້ນໜັກໃຫ້ຫລາຍຂຶ້ນໃນບົດຮຽນຂອງທ່ານ. ທ່ານອາດໄດ້ຮັບແນວຄິດແລະຄວາມຮູ້ສຶກກ່ຽວກັບວິທີທີ່ທ່ານຄວນສອນເຂົາເຈົ້າໃນທາງທີ່ໄດ້ຜົນ. ທ່ານຈະມີຄວາມພະຍາຍາມຫລາຍຂຶ້ນເມື່ອທ່ານຖ່ອມຕົນເຊື່ອຟັງການດົນໃຈຈາກພຣະວິນຍານ. ທ່ານຍັງຈະສາມາດຊ່ວຍຄົນທີ່ທ່ານສອນໃຫ້ຮູ້ສຶກເຖິງອິດທິພົນຂອງພຣະວິນຍານນຳອີກ.

ຊອກຫາວິທີສອນຜູ້ຄົນໃຫ້ຮ່ຳຮຽນຢ່າງພາກພຽນ

ພຣະເຈົ້າຊົງສັ່ງໃຫ້ເຮົາສແວງຫາຄຳແຫ່ງປັນຍາໃນໜັງສືທີ່ດີທີ່ສຸດ; ສແວງຫາການຮຽນຮູ້ ແມ້ການສຶກສາ ແລະ ໂດຍສັດທາດ້ວຍ (see D&C 88:118). ສະມາຊິກແຕ່ລະຄົນມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ທີ່ຈະຮັບເອົາຄວາມຮູ້ເຖິງຄວາມຈິງຜ່ານຄວາມພະຍາຍາມຂອງຕົນ. ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງ ຄູສອນຄື ທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຄົນອື່ນຢາກມີຄວາມ ປາຖນາທີ່ຈະຮຽນ, ທີ່ຈະເຂົ້າໃຈ, ແລະທີ່ຈະ ດຳລົງຊີວິດຕາມພຣະກິດຕິຄຸນ. ກ່ອນຈະເຮັດ ໃຫ້ໜ້າທີ່ນີ້ສຳເຣັດໄດ້ນັ້ນ, ທ່ານຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈ ໃສ່ກັບສາມຢ່າງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

໑. ໃຫ້ມີຄວາມສົນໃຈກັບຄົນທີ່ທ່ານສອນ. ວິທີນຶ່ງຄືຄວາມສົນອົກສົນໃຈຂອງທ່ານໃນ ການສຶກສາພຣະກິດຕິຄຸນ. ອີກຢ່າງນຶ່ງແມ່ນ ວິທີສອນຂອງທ່ານທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ບົດຮຽນນັ້ນ ແຈ່ມແຈ້ງ, ເປັນທີ່ສົນໃຈ, ແລະງ່າຍທີ່ຈະ ຈື່ຈຳ (ເບິ່ງ ໜ້າ ໑໘-໑໙). ການເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນມີຄວາມສົນໃຈໃນຕອນເລີ້ມຕົ້ນບົດຮຽນເປັນສິ່ງ ສຳຄັນຫລາຍ. ເມື່ອທ່ານຕຽມບົດຮຽນ, ຈົ່ງຫາຊ່ອງທາງທີ່ຈະ ເຊື້ອເຊີນພຣະວິນຍານ, ຫາວິທີໃຫ້ ທຸກຄົນມີຄວາມສົນໃຈຕອນເລີ້ມຕົ້ນບົດຮຽນ, ແລະເຈາະຈົງສອນແຕ່ຫລັກທັມພຣະກິດຕິຄຸນ ອັນທີ່ຈະເອົາມາສອນຫ້ອງຮຽນເທົ່ານັ້ນ.

໒. ຊຸກຍູ້ໃຫ້ຜູ້ຄົນມີສ່ວນຮ່ວມ. ວາງແຜນທີ່ຈະໃຫ້ທຸກຄົນມີສ່ວນຮ່ວມໃນບົດຮຽນຂອງທ່ານ. ທ່ານຄວນຂໍໃຫ້ຄົນໃດຄົນນຶ່ງອ່ານຂໍ້ຄວາມທີ່ທ່ານຂຽນໄວ້ຫລືອ່ານຂໍ້ພຣະຄັມພີຫລືເລົ່າເຣື່ອງ. ທ່ານຄວນຂໍໃຫ້ຜູ້ຄົນຕອບຄຳຖາມແລະສົນທະນາເຣື່ອງບົດຮຽນໄດ້ຢ່າງສະບາຍ. ທ່ານຄວນ ຂໍໃຫ້ບາງຄົນສະແດງປະຈັກພະຍານຫລືເລົ່າປະສົບການສ່ວນຕົວທີ່ກ່ຽວເນື່ອງກັບບົດຮຽນ. ບາງຄັ້ງມັນຈະສຳຄັນຫລາຍທີ່ທ່ານຈະຕ້ອງໄດ້ແບ່ງໜ້າທີ່ເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ຜູ້ຄົນລ່ວງໜ້າ ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຝຶກຫັດໄວ້ລ່ວງໜ້າ ແລະຮູ້ສຶກສະບາຍໃຈທີ່ຈະກະທຳໃນຫ້ອງຮຽນ.

ຫົວຂໍ້ຂອງບົດຮຽນຂອງຄູສອນຄົນນຶ່ງແມ່ນກ່ຽວກັບຄວາມສຳຄັນຂອງການອ່ານພຣະຄັມພີ ມໍມອນ. ລາວໄດ້ຂໍໃຫ້ນັກຮຽນຄົນໜຸ່ມໃນຫ້ອງຂອງລາວຄິດຫາຄຳໃນພຣະຄັມພີຂໍ້ທີ່ໄດ້ ປ່ຽນແປງຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລ້ວລາວໄດ້ຂໍໃຫ້ສອງສາມຄົນຂຶ້ນມາອ່ານຂໍ້ພຣະຄັມພີຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະບອກວ່າ ພຣະຄັມພີຂໍ້ນັ້ນໄດ້ປ່ຽນແປງຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າແນວໃດ. ເມື່ອແຕ່ລະຄົນໄດ້ອອກມາ ສະແດງປະຈັກພະຍານຂອງຕົນເຖິງອຳນາດຂອງພຣະຄັມພີມໍມອນ, ຄົນອື່ນໆໃນຫ້ອງກໍມີຄວາມ ຮູ້ສຶກທີ່ຢາກຈະອ່ານແລະໃຕ່ຕອງພຣະຄັມພີຫລາຍຂຶ້ນທຸກວັນ.

ບາງຄົນກໍບໍ່ຢາກມີສ່ວນຮ່ວມເພາະຄວາມອາຍ. ທ່ານບໍ່ຄວນຂໍໃຫ້ຄົນນັ້ນອ່ານຫລືອະທິຖານໃນຫ້ອງຈົນກວ່າທ່ານຈະແນ່ໃຈວ່າເຂົາເຕັມໃຈທີ່ຈະເຮັດ. ຖ້າທ່ານມີຄວາມສົງໃສກ່ຽວກັບຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຜູ້ຄົນ, ໃຫ້ທ່ານຂໍໃຫ້ຄົນອາສາສມັກແທນທີ່ຈະເອີ້ນຊື່ຄົນໃດຄົນນຶ່ງທີ່ບໍ່ເຕັມໃຈໃຫ້ຕອບຄຳຖາມຂອງທ່ານ. ຄົນຢູ່ໃນຫ້ອງຈະຄ່ອຍໆຮູ້ສຶກສະບາຍໃຈຂຶ້ນໃນການມີສ່ວນຮ່ວມ ຖ້າເຂົາເຈົ້າເຫັນວ່າຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມໄດ້ຮັບການນັບຖືແລະການເຫັນອົກເຫັນໃຈຈາກທ່ານ.

໕. ຈົ່ງຊ່ວຍເຂົາເຈົ້າໃຫ້ນຳສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າຮຽນໄປໃຊ້. ທ່ານກໍຄວນຊ່ວຍຄົນໃນຫ້ອງໃຫ້ນຳເອົາສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮຽນໄປນຳໃຊ້ກັບສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້ານຳອີກ. ການນີ້ລວມທັງການຂໍໃຫ້ຄົນໃນຫ້ອງຮຽນເຮັດຢ່າງໃດຢ່າງນຶ່ງ ອັນທີ່ຈະຊ່ວຍເຂົາເຈົ້າໄດ້ມີປະສົບການກັບຄວາມຈິງຕາມບົດຮຽນທີ່ໄດ້ຮຽນມາ.

ການສ້າງບັນຍາກາດໃນຫ້ອງຮຽນ

ບັນຍາກາດທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບການຮຽນພຣະກິດຕິຄຸນແມ່ນຄວາມເຫັນອົກເຫັນໃຈຂອງແຕ່ລະຄົນສຳລັບການຮຽນຂອງຄົນອື່ນໆໃນຫ້ອງ. ຜູ້ຄົນຈະມີຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະຮຽນເພີ່ມຂຶ້ນເມື່ອຄູສອນ ແລະຜູ້ຮຽນຮັກເຊິ່ງກັນແລະກັນແລະຊ່ວຍກັນໃຫ້ເຂົ້າໃຈແລະດຳລົງຊີວິດຕາມພຣະກິດຕິຄຸນ. ເມື່ອທ່ານແລະຜູ້ທີ່ທ່ານສອນພ້ອມພຽງຮຽງໜ້າກັນສ້າງບັນຍາກາດໃນຫ້ອງໃຫ້ດີຂຶ້ນ ແລ້ວການລົບກວນຈະມີໜ້ອຍລົງ. ທ່ານຄວນພະຍາຍາມຈົນສຸດຄວາມສາມາດທີ່ຈະສ້າງໃຫ້ມີບັນຍາກາດເຊັ່ນນີ້ ແລະຊ່ວຍຜູ້ທີ່ທ່ານສອນໃຫ້ຮູ້ເຖິງວິທີທີ່ຈະຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ກະທຳໄດ້ສຳເຣັດຜົນ.

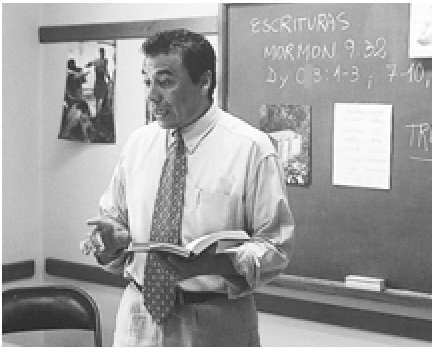

ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນບາງຢ່າງທີ່ທ່ານສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ໃນການສ້າງບັນຍາກາດໃນຫ້ອງຮຽນໃຫ້ດີຂຶ້ນ:

- ໄປເຖິງຫ້ອງຮຽນທັນເວລາແລະມີເຄື່ອງໃຊ້ສອນຄົບຖ້ວນ.
- ເບິ່ງວ່າຫ້ອງຮຽນສະອາດດີ, ເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ນັ່ງໄດ້ສະບາຍ, ແລະບໍ່ມີສິ່ງລົບກວນຖ້າເປັນໄປໄດ້.
- ເລີ້ມແລະຈົບບົດຮຽນຕາມເວລາ.
- ທັກທາຍແລະກ່າວຕ້ອນຮັບແຕ່ລະຄົນ, ຖ້າເປັນໄປໄດ້.

- ເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຈະມີພຣະວິນຍານ, ມີຄວາມຄາຣະວະ, ແລະມີຄວາມເຫັນອົກເຫັນໃຈກັນ.
- ຮັກຄົນໃນຫ້ອງແລະຊ່ວຍເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຮູ້ສຶກສະບາຍໃຈໃນການມີສ່ວນຮ່ວມ.
- ຖາມຄຳຖາມທີ່ຈະຊ່ວຍຄົນໃນຫ້ອງເຈາະຈົງຢູ່ໃນບົດຮຽນ.
- ຊຸກຍູ້ຄົນໃນຫ້ອງໃຫ້ຟັງຄົນອື່ນເວົ້າດ້ວຍຄວາມນັບຖືແລະດ້ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈ.
- ຫັກຫ້າມການເວົ້າສົນທະນາກັນໃນເຣື່ອງທີ່ຈະທຳຮ້າຍແລະເຮັດໃຫ້ປະຈັກພະຍານຂອງຄົນອື່ນເຊື່ອມເສັຽ ຫລືເຮັດໃຫ້ພຣະວິນຍານຫນີໄປ.

ເຖິງແມ່ນວ່າທ່ານໄດ້ພະຍາຍາມຈົນສຸດຄວາມສາມາດໃນການສ້າງບັນຍາກາດໃນຫ້ອງຮຽນໃຫ້ດີຂຶ້ນ, ແຕ່ບາງຄັ້ງທ່ານຈະພົບວ່າທ່ານມີບັນຫາຢູ່. ຄຳຖາມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ສາມາດຊ່ວຍທ່ານແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ມັກຈະເກີດຂຶ້ນໄດ້:

- ຖ້າມີການລົບກວນເກີດຂຶ້ນ, ໃຫ້ທ່ານຢຸດເວົ້າຈົນວ່າຫ້ອງຮຽນມີດງຽບລົງ ກ່ອນຈະສອນບົດຮຽນຕໍ່ໄປ.
- ຖ້າມີຄົນລົມກັນໃນລະຫວ່າງການສອນ, ໃຫ້ທ່ານເວົ້າລົມກັບເຂົາເຈົ້າເປັນສ່ວນຕົວຫລັງຈາກຫ້ອງຮຽນ ແລະຂໍຮ້ອງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຊ່ວຍທ່ານເຮັດໃຫ້ຫ້ອງຮຽນດີຂຶ້ນ.
- ຖ້າມີຄົນໃດຄົນນຶ່ງຕອບຄຳຖາມຄົນດຽວ, ໃຫ້ທ່ານເອີ້ນຖາມຄົນອື່ນ ຫລືບອກຄົນນັ້ນດ້ວຍຄວາມສຸພາບວ່າ ທ່ານຢາກໄດ້ຍິນຈາກຄົນອື່ນຜູ້ຍັງບໍ່ໄດ້ຕອບເທື່ອ.
- ຖ້າຄົນໃນຫ້ອງເວົ້າເຣື່ອງອື່ນທີ່ບໍ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບບົດຮຽນ, ໃຫ້ບອກໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮູ້ ແລະໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຫັນມາເວົ້າເຣື່ອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບບົດຮຽນ.

ການລົບກວນໃນຫ້ອງຮຽນຈະມີຫນ້ອຍລົງຖ້າທ່ານຫາຊ່ອງທາງໃຫ້ທຸກຄົນໃນຫ້ອງຮຽນມີຄວາມຮູ້ສຶກວ່າ ເຂົາເຈົ້າເປັນທີ່ຮັກຫອມແລະໄດ້ຮັບການຮັບຕ້ອນແລະມີສ່ວນຮ່ວມໄດ້.

ການໃຊ້ວິທີສອນໃນຫລາຍແບບ

ມັນມີຫລາຍສິ່ງທີ່ທ່ານສາມາດເຮັດໄດ້ ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ບົດຮຽນຂອງທ່ານເປັນໜ້າສົນໃຈ ແລະທີ່ຈະຊ່ວຍຄົນໃນຫ້ອງໃຫ້ຮຽນຮູ້ເຖິງຄວາມຈິງຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ. ຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນຂໍ້ແນະນຳບາງຢ່າງ:

ໃຊ້ເຣື່ອງເລົ່າແລະຕົວຢ່າງ

ເຣື່ອງເລົ່າແລະຕົວຢ່າງຈະເປັນສິ່ງທັນຜູ້ຄົນມາສົນໃຈກັບບົດຮຽນແລະສະແດງວິທີທີ່ຈະເອົາ ຫລັກທັມພຣະກິດຕິຄຸນໄປນຳໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນ.

ທ່ານສາມາດຊອກຫາເຣື່ອງເລົ່າທີ່ດີຫລາຍເຣື່ອງໄດ້ຈາກພຣະຄັມພີແລະຈາກປຶ້ມບົດຮຽນຂອງທ່ານ. ກ່ອນທ່ານຈະສອນ, ໃຫ້ທ່ານອ່ານເຣື່ອງທີ່ທ່ານຈະເອົາໄປສອນເສັຽກ່ອນ. ໃຫ້ຝຶກການເລົ່າເຣື່ອງໂດຍໃຊ້ຄຳຂອງທ່ານເອງ. ຄົນໃນຫ້ອງຈະສົນໃຈເຣື່ອງເລົ່າທີ່ທ່ານເລົ່າດ້ວຍຄຳຂອງທ່ານເອງຫລາຍກວ່າທ່ານຈະອ່ານມັນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຟັງ. ພ້ອມນີ້ນັກຮຽນຜູ້ນ້ອຍຈະມັກເຣື່ອງເລົ່າຫລາຍເມື່ອມີຄົນສະແດງໃຫ້ເບິ່ງ.

ຄູສອນຊັ້ນປະຖົມວັຍຄົນນຶ່ງມັກຈະເລີ້ມບົດຮຽນຂອງລາວດ້ວຍເຣື່ອງເລົ່າຈາກພຣະຄັມພີ. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ, ເມື່ອຫ້ອງຮຽນຂອງລາວຈະຮຽນກ່ຽວກັບຄວາມເມດຕາ, ແລ້ວລາວຈະເລົ່າເຣື່ອງໄທຊາມາເຣັຽທີ່ໃຈດີໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຟັງ. ເດັກນ້ອຍສາມາດວາດພາບນັ້ນຢູ່ໃນໃຈເຫັນຊາຍຄົນທີ່ຖືກປຸ້ນ ແລະເຫັນພວກຜູ້ຊາຍທີ່ເດີນຫລີກໜີໄປ. ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມປະທັບໃຈຫລາຍກັບການມີຄວາມເມດຕາ

ແລະສັກສີຂອງໄທຊາມາເຣັຽ ຜູ້ພັນບາດແຜໃຫ້ຊາຍບາດເຈັບຄົນນັ້ນ. ເດັກນ້ອຍຈະມັກຟັງເຣື່ອງເລົ່າແບບນີ້. ຄູສອນໄດ້ຮຽນວິທີໃຊ້ສຽງປາກເວົ້າເພື່ອເດັກຈະມີຄວາມສົນໃຈກັບບົດຮຽນ. ນັກຮຽນໃນຫ້ອງຈະຮູ້ຈັກເຣື່ອງໃນພຣະຄັມພີແລະມີຄວາມສົນໃຈກັບມັນຫລາຍຂຶ້ນ.

ໃຊ້ຮູບພາບແລະສິ່ງຂອງ

ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດມັກຈະໃຊ້ສິ່ງຂອງທີ່ເຂົ້າໃຈງ່າຍເວລາພຣະອົງສອນ. ພຣະອົງຊົງໃຊ້ເຂົ້າຫວີດ, ດິນຊາຍ, ກ້ອນຫີນ, ແລະສິ່ງອື່ນໆເຫມືອນກັນນີ້ ເພື່ອຊ່ວຍຜູ້ຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງສອນ. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ, ພຣະອົງໄດ້ປຽບປະມາອານາຈັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃສ່ກັບຊັບທີ່ປະເສີດເລີດລ້ຳທີ່ສຸດ ຈົນຜູ້ຄົນຍອມທີ່ຈະຂາຍທຸກສິ່ງທີ່ຕົນມີເພື່ອຈະໄດ້ມັນມາເປັນຂອງຕົນ (ເບິ່ງ ມັດທາຍ ໑໓:໔໔).

ໃຫ້ເບິ່ງຮອບໆຕົວທ່ານ. ໃຫ້ເບິ່ງວ່າມີສິ່ງຂອງອັນໃດແດ່ທີ່ທ່ານສາມາດໃຊ້ໄດ້ ເພື່ອຊ່ວຍຄົນໃນຫ້ອງທ່ານໃຫ້ເຂົ້າໃຈຫລັກທັມພຣະກິດຕິຄຸນຫລາຍຂຶ້ນ?

ທ່ານຄວນໃຊ້ການແຕ້ມແລະຮູບພາບທີ່ເບິ່ງເຂົ້າໃຈໄດ້ງ່າຍເປັນສ່ວນນຶ່ງຂອງບົດຮຽນ. ໃຫ້ສະແດງຮູບຈາກຊຸດຮູບພຣະກິດຕິຄຸນ ເມື່ອທ່ານເລົ່າເຣື່ອງຈາກພຣະຄັມພີ. ໃຫ້ແຕ້ມຮູບງ່າຍໆໃສ່ເທິງກະດານ ຫລືໃສ່ໃນເຈັ້ຽ ເພື່ອໃຫ້ບົດຮຽນນັ້ນເປັນຫນ້າສົນໃຈຫລາຍຂຶ້ນ.

ຄູສອນຄົນນຶ່ງໄດ້ຍົກຄຳອຸປມາຂອງພຣະເຢຊູເຣື່ອງເຂົ້ານົກປົນເຂົ້າດີມາສອນເປັນບົດຮຽນ. ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນຂອງລາວເປັນຊາວໄຮ່ຊາວນາ, ສະນັ້ນຄູສອນຈຶ່ງຮູ້ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າຖ້າເຮົາຫາກຫລົກຕົ້ນເຂົ້ານົກອອກຕອນມັນຍັງບໍ່ເປັນຮວງເທື່ອເຮົາອາດຈະຫລົງໄປຫລົກເອົາຕົ້ນເຂົ້າດີອອກນຳ. ລາວໄດ້ເອົາມັດເຂົ້າຫວີດປົນກັບຫຍ້າມາຫ້ອງຮຽນນຳ. ລາວໄດ້ສະແດງມັນໃຫ້ຄົນເຫັນຕລອດການສອນບົດຮຽນຂອງລາວ.

ຄູສອນອີກຄົນນຶ່ງໄດ້ຊຸກຍູ້ຄົນໃນຫ້ອງຂອງລາວ ໃຫ້ຄິດຫາບາງຢ່າງທີ່ປຽບໃສ່ກັບການກັບໃຈ. ນັກຮຽນຄົນນຶ່ງບອກວ່າ ການກັບໃຈເຫມືອນດັ່ງກ້ອນສະບູ, ໂດຍການໃຊ້ມັນ, ມັນຈະຊຳຣະລ້າງເຮົາຈາກບາບຂອງເຮົາ.

ໃຊ້ເພງ

ເພງເປັນທາງນຶ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ຈະເຊື້ອເຊີນພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າມາສະຖິດຢູ່ໃນຫ້ອງຮຽນຂອງທ່ານໄດ້. ເພງຈະຊ່ວຍເຮົາອະທິບາຍເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເຮົາອາດບໍ່ສາມາດກ່າວອອກມາໄດ້.

ເພງສວດຂອງສາສນາຈັກສາມາດສອນຫລັກທັມພຣະກິດຕິຄຸນຫລາຍຢ່າງໄດ້ແລະສາມາດລວມຢູ່ໃນບົດຮຽນເກືອບທຸກບົດໄດ້. ທ່ານສາມາດເຊື້ອເຊີນບາງຄົນ, ບາງກຸ່ມ, ຫລືຫມົດທັງຄອບຄົວ ຫລືທັງຫ້ອງຮຽນໃຫ້ມາຮ້ອງເພງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບບົດຮຽນຂອງທ່ານໄດ້. ແລະທ່ານກໍສາມາດອ່ານເນື້ອເພງສວດຕາມຄົນຕີປະກອບໃຫ້ຄົນໃນຫ້ອງຮຽນຟັງໄດ້ເຫມືອນກັນ. ຫລືທ່ານຈະເປີດເທັບເພງສວດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຟັງກໍໄດ້.

ຄູສອນຄົນນຶ່ງໄດ້ຕຽມບົດຮຽນກ່ຽວກັບການຮັບໃຊ້. ລາວໄດ້ເລືອກເພງສວດເພງນຶ່ງທີ່ເຫມາະກັບຫົວຂໍ້. ໃນລະຫວ່າງການສອນບົດຮຽນນັ້ນ, ລາວໄດ້ຂໍໃຫ້ຊິສເຕີຄົນນຶ່ງອ່ານເນື້ອເພງສວດ ແລະອີກຄົນນຶ່ງຮ້ອງຄ່ອຍໆຢູ່ໃນຮູຄໍ. ລາວໄດ້ຂໍໃຫ້ຄົນໃນຫ້ອງຮຽນໄຕ່ຕອງຄວາມຫມາຍຂອງເພງນັ້ນຢູ່ໃນໃຈ. ເພງນັ້ນໄດ້ຊ່ວຍຄົນໃນຫ້ອງຮຽນໃຫ້ມີຄວາມຫນັກແຫນ້ນຫລາຍຂຶ້ນກ່ຽວກັບຄວາມສຳຄັນຂອງການຮັບໃຊ້.

ຖາມຄຳຖາມທີ່ຈະໃຫ້ນັກຮຽນໃນຫ້ອງຕ້ອງໄດ້ຄິດຢ່າງຖ້ວນຖີ່ແລະສ້າງການສົນທະນາ

ການຖາມຄຳຖາມທີ່ຖືກຕ້ອງຈະຊຸກຍູ້ໃຫ້ຜູ້ຄົນຕ້ອງໄດ້ຄິດຢ່າງຖ້ວນຖີ່ແລະມີການສົນທະນາກັນເຣື່ອງບົດຮຽນຂອງທ່ານ. ຄຳຖາມແລະການສົນທະນາກັນຈະຊ່ວຍທ່ານໄດ້ໃນຫລາຍວິທີທາງ. ມັນຈະຊ່ວຍຄົນໃນຫ້ອງຮຽນຕັ້ງໃຈຮຽນ. ທ່ານສາມາດສອບຖາມໄດ້ຖ້າຫາກວ່າຄົນໃນຫ້ອງຮຽນເຂົ້າໃຈບົດຮຽນຫລືບໍ່. ຄົນໃນຫ້ອງຮຽນສາມາດສອນເຊິ່ງກັນແລະກັນໄດ້ເມື່ອເຂົາເຈົ້າຕອບຄຳຖາມ ແລະສົນທະນາກັນກ່ຽວກັບຄຳຖາມນັ້ນ. ເຂົາເຈົ້າສາມາດຮຽນວິທີທີ່ຈະນຳໃຊ້ຫລັກທັມພຣະກິດຕິຄຸນໃນຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ.

ໃນຂະນະທີ່ທ່ານຕຽມບົດຮຽນຂອງທ່ານ, ຈົ່ງຕັດສິນວ່າຄຳຖາມອັນໃດທີ່ສົມຄວນຈະເອົາໄປຖາມ. ຄຳຖາມຕົວຢ່າງຕໍ່ໄປນີ້ກໍສາມາດຊ່ວຍທ່ານໄດ້.

- ໃຫ້ຖາມຄຳຖາມທີ່ຈະຊ່ວຍຄົນໃນຫ້ອງຮຽນໃຫ້ຄິດກ່ຽວກັບຫລັກທັມພຣະກິດຕິຄຸນແລະກ່ຽວກັບວິທີທີ່ຈະເອົາມັນໄປນຳໃຊ້ໃນຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຄຳຖາມທີ່ກະຕຸ້ນໃຫ້ຄົນຕອບມັກຈະເລີ້ມດ້ວຍຄຳວ່າ "ເປັນຫຍັງ?" ຫລື "ເປັນດ້ວຍວິທີໃດ?" ທ່ານຄວນພະຍາຍາມຫລີກລ້ຽງຈາກຄຳຖາມທີ່ຄົນສາມາດຕອບໄດ້ພຽງວ່າ "ແມ່ນ" ຫລື "ບໍ່ແມ່ນ" ຫລືຄຳຖາມອື່ນໆທີ່ໃຫ້ຄຳຕອບໄດ້ພຽງແຕ່ຄຳດຽວ.

  ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ ໃນການສອນບົດຮຽນກ່ຽວກັບການໃຫ້ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດເປັນຈຸດໃຈກາງໃນຊີວິດຂອງເຮົາ, ທ່ານຄວນຖາມຄຳຖາມທີ່ເຫມືອນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

  "ຄຳວ່າ ການສ້າງຢູ່ເທິງສີລາຂອງພຣະຄຣິສຫມາຍຄວາມວ່າແນວໃດ?"

  "ມີພື້ນຖານໃດແດ່ທີ່ນອກເຫນືອໄປຈາກສີລາຂອງພຣະຄຣິສທີ່ບາງຄັ້ງຜູ້ຄົນຈະສ້າງຊີວິດຂອງເຂົາໃສ່?"

  "ພວກທ່ານໄດ້ຮັບພອນແນວໃດແດ່ເມື່ອພວກທ່ານໄດ້ສ້າງຊີວິດໄວ້ເທິງສີລາຂອງພຣະຄຣິສ?"

- ຖາມຄຳຖາມທີ່ຈະຊຸກຍູ້ໃຫ້ຄົນໃນຫ້ອງຮຽນແບ່ງປັນແນວຄິດແລະປະສົບການສ່ວນຕົວຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ:

  "ເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງບັນຊາໃຫ້ພວກເຮົາອະທິຖານເລື້ອຍໆ?"

  "ພຣະອົງຕອບຄຳອະທິຖານຂອງພວກເຮົາໃນທາງໃດແດ່?"

- ຖາມຄຳຖາມທີ່ຈະຊ່ວຍຄົນໃນຫ້ອງຮຽນໃຫ້ເອົາຫລັກທັມພຣະກິດຕິຄຸນໄປນຳໃຊ້ໃນຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ:

  "ເຮົາຈະສາມາດຕຽມຕົວເອງໃຫ້ພ້ອມເພື່ອຮັບເອົາຄຳຕອບຕໍ່ຄຳອະທິຖານຂອງເຮົາໄດ້ແນວໃດ?"

  "ພວກທ່ານຮູ້ຈັກວ່າພຣະເຢຊູຄຣິສຊົງເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງໂລກໄດ້ແນວໃດ?"

  "ພວກທ່ານຈະມີປະຈັກພະຍານເຂັ້ມແຂງພຽງພໍວ່າໂຢເຊັບ ສມິທ ເປັນສາສດາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ?"

ຖ້າມີຄົນໃດຄົນນຶ່ງຖາມໃນສິ່ງທີ່ທ່ານບໍ່ສາມາດຕອບ, ໃຫ້ທ່ານຂໍໃຫ້ຄົນໃນຫ້ອງຮຽນຊ່ວຍຕອບໃຫ້ທ່ານ, ຫລືບອກຄົນນັ້ນວ່າ ທ່ານຈະຊອກຫາຄຳຕອບແລະຈະບອກໃຫ້ລາວຮູ້ເທື່ອຫນ້າ.

ຢ່າເປັນຫ່ວງຖ້າຫາກວ່າຜູ້ຄົນມິດງຽບຢູ່ຈັກບຶດນຶ່ງຫລັງຈາກທ່ານຖາມຄຳຖາມ. ຕາມປົກກະຕິແລ້ວ ເຂົາເຈົ້າຈະຕ້ອງໃຊ້ເວລາຈັກໜ້ອຍນຶ່ງເພື່ອຄິດຫາຄຳຕອບ. ແຕ່ຖ້າເບິ່ງຄືວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ເຂົ້າໃຈຄຳຖາມ, ທ່ານຄວນຖາມໃນທາງໃຫມ່. ເມື່ອທ່ານຈະຖາມຄົນໃດຄົນນຶ່ງ, ທ່ານຄວນເອີ້ນຊື່ເຂົາເຈົ້າກ່ອນ ແລ້ວໃຫ້ຖາມຄຳຖາມນັ້ນ.

ສຸດທ້າຍ, ຢ່າປຸດການສົນທະນາເລື່ອງທີ່ຄົນໃນຫ້ອງຮຽນສົນໃຈໄວເກີນໄປ ເພື່ອຈະໄດ້ສອນສິ່ງທີ່ທ່ານຕຽມມາໃຫ້ແລ້ວຫມົດທຸກຢ່າງ. ສິ່ງສຳຄັນທີ່ສຸດແມ່ນວ່າ ໃຫ້ສະມາຊິກຮູ້ສຶກເຖິງອິດທິພົນຂອງພຣະວິນຍານ, ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມເຂົ້າໃຈພຣະກິດຕິຄຸນຫລາຍຂຶ້ນ, ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮຽນວິທີທີ່ຈະເອົາຫລັກທັມພຣະກິດຕິຄຸນໄປນຳໃຊ້ໃນຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີໃຈຫນັກແຫນ້ນຫລາຍຂຶ້ນທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດຕາມພຣະກິດຕິຄຸນ.

ເຊື້ອເຊີນແຂກພິເສດໃຫ້ມາຢ້ຽມຢາມ

ບາງຄັ້ງທ່ານຄວນເຊື້ອເຊີນແຂກພິເສດໃຫ້ມາທີ່ຫ້ອງຮຽນທ່ານ. ທ່ານສາມາດຂໍໃຫ້ສະມາຊິກທີ່ມີຄ່າຄວນຂອງສາສນາຈັກມາລາຍງານເລື່ອງໃດເລື່ອງນຶ່ງ, ມາເລົ່າເລື່ອງ, ຫລືມາກ່າວປະຈັກພະຍານ. ໃຫ້ບອກຄົນນັ້ນຮູ້ໄວ້ລ່ວງຫນ້າວ່າ ເຂົາມີເວລາຫລາຍປານໃດໃນຫ້ອງຮຽນຂອງທ່ານ. ໃຫ້ຂໍອະນຸຍາດຈາກອະທິການຫລືປະທານສາຂາຂອງທ່ານ ກ່ອນຈະເຊື້ອເຊີນຄົນໃດຄົນນຶ່ງຜູ້ບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນຫວອດຫລືສາຂາຂອງທ່ານມາຢ້ຽມຢາມ.

ປະທານໂຄຣັມຄົນນຶ່ງຂອງກຸ່ມແອລເດີໄດ້ເຊື້ອເຊີນສະມາຊິກຄົນນຶ່ງມາສອນກຸ່ມແອລເດີໃຫ້ຮູ້ວິທີທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ບົດຮຽນຂອງເຂົາເຈົ້າເປັນຫນ້າຕື່ນເຕັ້ນຕໍ່ເດັກນ້ອຍຂອງຄອບຄົວທີ່ເຂົາເຈົ້າໄປຢ້ຽມຢາມ. ກຸ່ມແອລເດີບໍ່ພຽງແຕ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າ ພວກເດັກນ້ອຍຈຳເປັນຕ້ອງມີສ່ວນຮ່ວມໃນການໄປຢ້ຽມຢາມຂອງເຂົາເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ເຂົາເຈົ້າຍັງໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳຫລາຍຢ່າງຕື່ມອີກເຖິງວິທີທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເດັກສົນໃຈຢາກມີສ່ວນຮ່ວມນຳ.

ໃຊ້ກິຈກັມ

ກິຈກັມທີ່ງ່າຍໆທີ່ກ່ຽວເນື່ອງກັບບົດຮຽນສາມາດຊ່ວຍຄົນໃນຫ້ອງຮຽນໄດ້ ໂດຍສະເພາະເດັກນ້ອຍແລະຊາວຫນຸ່ມ ເພື່ອຮຽນຫລັກທັມພຣະກິດຕິຄຸນ. ກິຈກັມຕ່າງໆທີ່ທ່ານຈັດໄວ້ຄວນໃຫ້ເຫມາະສົມກັບການຮ່ຳຮຽນພຣະກິດຕິຄຸນ. ຢູ່ໃນປຶ້ມບົດຮຽນຕ່າງໆທີ່ທາງສາສນາຈັກຈັດຂຶ້ນ ກໍມີຂໍ້ແນະນຳຫລາຍຢ່າງສຳລັບກິຈກັມຕ່າງໆ.

ການຕຽມບົດຮຽນຂອງທ່ານ

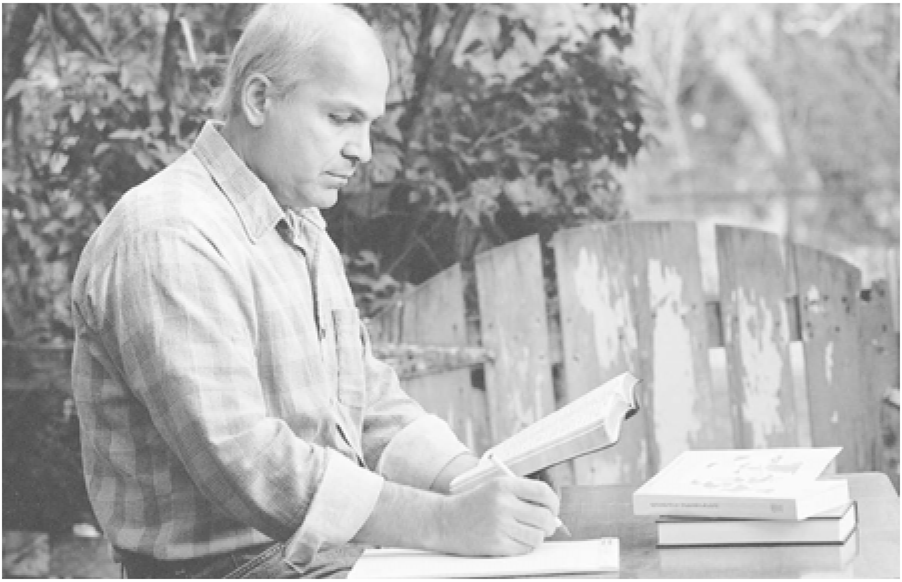

ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນຫລາຍທີ່ທ່ານຈະຕຽມບົດຮຽນທີ່ທ່ານຈະສອນຢ່າງຖ້ວນຖີ່ ເພື່ອວ່າທ່ານຈະສາມາດສອນຫລັກທັມພຣະກິດຕິຄຸນຢ່າງໄດ້ຜົນ. ຂໍ້ຄວາມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ຈະຊ່ວຍທ່ານຕຽມໄດ້.

ຊອກຫາຫນັງສືຊ່ວຍເຫລືອ

ສາສນາຈັກໄດ້ຈັດພິມປຶ້ມບົດຮຽນຂຶ້ນອີງຕາມພຣະຄັມພີແລະຄຳສອນຂອງສາສດາໃນຍຸກສຸດທ້າຍ. ໃຫ້ຖາມຜູ້ນຳຖານະປະໂຣຫິດຫລືຜູ້ນຳອົງການຂອງທ່ານວ່າຫນັງສືເຫລົ່ານີ້ມີໃຫ້ໃຊ້ຫລືບໍ່:

- ຫນັງສືສຳລັບຄູສອນທີ່ຈັດພິມໂດຍສາສນາຈັກສຳລັບຫ້ອງຮຽນຂອງທ່ານ
- ພຣະຄັມພີສຳລັບຄົນໃນຫ້ອງຮຽນຂອງທ່ານ
- ວາຣະສານຂອງສາສນາຈັກທີ່ບັນຈຸຄຳສອນຂອງສາສດາໃນຍຸກສຸດທ້າຍ
- ສິ່ງຊ່ວຍເຫລືອການສຶກສາພຣະຄັມພີທີ່ເປັນພາສາຂອງທ່ານ
- ຊຸດຮູບທີ່ເອີ້ນວ່າ ຊຸດຮູບພຣະກິດຕິຄຸນ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນຫ້ອງສະມຸດປະຈຳໂບດຂອງທ່ານ.

ໃຫ້ເບິ່ງປື້ມທີ່ທ່ານມີເພື່ອໃຊ້ສອນ ເພື່ອວ່າທ່ານຈະໄດ້ວາງແຜນໃນການໃຊ້ບົດຮຽນເຫລົ່ານັ້ນ. ທ່ານບໍ່ຈຳເປັນທີ່ຈະໃຊ້ສິ່ງຂອງທີ່ໂຫລຫລາເພື່ອຈະໄດ້ເປັນຄູທີ່ດີເລີດ. ພຣະເຈົ້າຊົງໄດ້ສອນບົດຮຽນຂອງພຣະອົງຕາມສະພາບທີ່ຍາກຈົນ. ສິ່ງສຳຄັນທີ່ສຸດໃນການສອນຂອງທ່ານແມ່ນພຣະວິນຍານ. ການໃຊ້ສິ່ງຊ່ວຍເຫລືອທີ່ເຫມາະສົມກັບບົດຮຽນພ້ອມດ້ວຍການນຳພາຂອງພຣະວິນຍານ ຈະເປັນຜົນດີທີ່ສຸດຕໍ່ການຮ່ຳຮຽນພຣະກິດຕິຄຸນ.

ເລີ້ມຕຽມໄວ້ແຕ່ດົນ

ໃຫ້ຕຽມບົດຮຽນຂອງທ່ານໄວ້ແຕ່ດົນ. ມັນຈະຊ່ວຍທ່ານໄດ້ຫລາຍຖ້າຫາກທ່ານຈະຕຽມບົດຮຽນຂອງທ່ານກ່ອນຢ່າງຫນ້ອຍສອງສາມອາທິດລ່ວງຫນ້າ. ການນີ້ຈະໃຫ້ເວລາທ່ານໄດ້ຄິດແລະອະທິຖານກ່ຽວກັບຫົວຂໍ້ບົດຮຽນແລະຈະໄດ້ຈັດຕຽມໄວ້ຢ່າງຮຽບຮ້ອຍຄົບຖ້ວນ.

ເຈາະຈົງຢູ່ທີ່ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ

ບົດຮຽນແຕ່ລະບົດທີ່ທ່ານສອນຄວນໃຫ້ມີຈຸດປະສົງ. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ, ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນທີ່ກ່ຽວກັບການອົດອາຫານແມ່ນເພື່ອຊ່ວຍຄົນໃນຫ້ອງຮຽນໃຫ້ເຂົ້າໃຈເຖິງພອນທີ່ມາເຖິງຈາກການອົດອາຫານຫລືເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງການອົດອາຫານສຳລັບຈຸດປະສົງບາງຢ່າງຫລືສຳລັບອາທິດທີ່ອົດອາຫານ. ການສເນີແລະການສົນທະນາໃນບົດຮຽນນີ້ຄວນເຈາະຈົງຢູ່ທີ່ຈຸດປະສົງນັ້ນ.

ໃນການຕັດສິນໃຈກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນໃດບົດຮຽນນຶ່ງ, ທ່ານຄວນສຶກສາບົດຮຽນນັ້ນແລະສຶກສາພຣະຄັມພີນຳອີກ. ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊ່ວຍເຫລືອທ່ານໃຫ້ເຂົ້າໃຈຂ່າວສານທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຈາກບົດຮຽນນັ້ນສຳລັບຜູ້ຄົນທີ່ທ່ານສອນ. ໃຫ້ຖາມຕົວເອງວ່າ, “ຈະມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນກັບຊີວິດຂອງຄົນທີ່ເຮົາສອນເນື່ອງມາຈາກຜົນຂອງບົດຮຽນນີ້?” ຫລາຍໆບົດຮຽນໃນຫນັງສືທີ່ທາງສາສນາຈັກໄດ້ຈັດພິມຂຶ້ນມາໄດ້ມີປະໂຍກທີ່ເປັນຈຸດປະສົງບົ່ງໄວ້. ປະໂຍກເຫລົ່ານີ້ສາມາດຊ່ວຍທ່ານຕັດສິນໃຈໄດ້ວ່າບົດຮຽນນັ້ນຈະຊ່ວຍຄົນທີ່ທ່ານສອນໄດ້ແນວໃດ.

ຕັດສິນໃຈກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະສອນ

ຫລັງຈາກທ່ານໄດ້ຕັດສິນໃຈວ່າບົດຮຽນນັ້ນມີຈຸດປະສົງແນວໃດແລ້ວ, ໃຫ້ທ່ານຕັດສິນໃຈວ່າທ່ານຈະສອນຫລັກທັມໃນແບບໃດເພື່ອຄົນໃນຫ້ອງຮຽນທ່ານຈະເຂົ້າໃຈຈຸດປະສົງນັ້ນໄດ້. ມີຫນັງສືຫລາຍຫົວລວມທັງຂໍ້ພຣະຄັມພີ, ເຣື່ອງເລົ່າ, ແລະຂໍ້ມູນອື່ນໆຈະຊ່ວຍທ່ານສອນບົດຮຽນໄດ້. ສ່ວນຫລາຍແລ້ວບົດຮຽນເຫລົ່ານັ້ນຈະເຕັມໄປດ້ວຍເນື້ອເຣື່ອງຕ່າງໆຈົນທ່ານບໍ່ສາມາດຈະສອນໄດ້ຫມົດທຸກເຣື່ອງໃນເວລາທີ່ທ່ານມີ. ໃນກໍຣະນີເຊັ່ນນັ້ນ, ທ່ານຄວນເລືອກເອົາແຕ່ສິ່ງທີ່ທ່ານເຫັນວ່າຈະຊ່ວຍຄົນທີ່ທ່ານສອນໄດ້ຫລາຍທີ່ສຸດ. ໃຫ້ຖາມຕົວເອງວ່າ, “ຫລັກທັມແລະຄຳສອນຂໍ້ໃດທີ່ເຮົາຄວນເອົາໄປສອນ ເພື່ອມັນຈະໄດ້ຊ່ວຍຄົນໃນຫ້ອງໄດ້ ໃນການເອົາໄປແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ເຂົາກຳລັງປະເຊີນຢູ່?”

ຖ້າທ່ານຕ້ອງການເນື້ອເຣື່ອງທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນໜັງສືຫລືພຣະຄັມພີ, ໃຫ້ທ່ານໃຊ້ເຣື່ອງເລົ່າແລະຄຳໃນ *ຂ່າວສານຂອງຝ່າຍປະທານສູງສຸດ*, *ຂ່າວການປ່ຽນສອນ*, ແລະວາຣະສານຂອງສາສນາຈັກ ໂດຍສະເພາະຂ່າວສານຈາກກອງປະຊຸມໃຫຍ່.

ໃນຂະນະທີ່ທ່ານຕັດສິນໃຈກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະສອນ:

- ໃຫ້ສຶກສາເນື້ອເຣື່ອງຂອງບົດຮຽນດ້ວຍການອະທິຖານ.
- ໃຫ້ຂຽນຫລັກທັມຄຳສອນທີ່ສຳຄັນ ຊຶ່ງລວມຢູ່ນຳບົດຮຽນໄວ້.
- ໃຫ້ຈື່ຈຳໄວ້ສເມີເຖິງຄວາມຕ້ອງການແລະເບື້ອງຫລັງຂອງຜູ້ທີ່ທ່ານສອນ.
- ໃຫ້ເຮັດຕາມການດົນໃຈຂອງພຣະວິນຍານ.

ມັນຈະດີທີ່ສຸດ ຖ້າເຮົາຈະເຈາະຈົງໃສ່ແຕ່ຫລັກທັມພຽງຢ່າງດຽວຫລືສອງຢ່າງເທົ່ານັ້ນ.

ຄິດຫາວິທີທີ່ຈະສອນ

ຫລັງຈາກທ່ານໄດ້ຕັດສິນໃຈວ່າຈະສອນສິ່ງໃດແລ້ວ, ທ່ານຄວນຄິດຫາວິທີທີ່ຈະສອນມັນ. ໃຫ້ສຶກສາບົດຮຽນແລະຄິດຫາວິທີທີ່ຈະນຳສເນີມັນໃຫ້ຜູ້ທີ່ທ່ານສອນ. ວິທີທີ່ທ່ານສອນນັ້ນ ຄວນສາມາດຊ່ວຍຜູ້ຮຽນໃຫ້ເຂົ້າໃຈແລະເອົາສິ່ງທີ່ທ່ານສອນໄປນຳໃຊ້ໄດ້.

ໃຫ້ສຶກສາພຣະຄັມພີ, ເຣື່ອງເລົ່າ, ແລະຂໍ້ມູນອື່ນໆທີ່ມີຢູ່ໃນບົດຮຽນຢ່າງຖີ່ຖ້ວນ ແລະໃຫ້ສຶກສາຂໍ້ພຣະຄັມພີອື່ນໆທີ່ຈະຊ່ວຍທ່ານສອນຫລັກທັມຄຳສອນນັ້ນໄດ້. ຈົ່ງຕຽມທີ່ຈະຊ່ວຍຄົນໃນຫ້ອງຮຽນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວິທີທີ່ຈະເອົາຂໍ້ພຣະຄັມພີໄປນຳໃຊ້ໃນຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ (see 1 Nephi 19:23).

ພ້ອມນີ້ທ່ານກໍຄວນຄິດທີ່ຈະໃຊ້ເຣື່ອງເລົ່າແລະຕົວຢ່າງຈາກຊີວິດຂອງທ່ານເອງແລະຈາກຊີວິດຂອງຄົນໃນຫ້ອງທ່ານ. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ, ມີຊາຍໜຸ່ມຄົນນຶ່ງໄດ້ເຊົາສູບຢາຫລັງຈາກໄດ້ຮຽນກ່ຽວກັບພຣະວາຈາແຫ່ງປັນຍາຢູ່ໃນຫ້ອງຮຽນຖານະປະໂຣຫິດ ຊຶ່ງຄູສອນໄດ້ເລົ່າເຣື່ອງທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ອ້າຍຂອງເພິ່ນສາມາດເຊົາສູບຢາໄດ້. ຕົວຢ່າງນີ້ໄດ້ບອກວ່າ ຄົນຕິດຢາສູບກໍສາມາດເຊົາໄດ້. ເມື່ອໄດ້ຍິນບົດຮຽນນັ້ນແລ້ວ ຊາຍໜຸ່ມຄົນນັ້ນກໍໄດ້ຕັດສິນໃຈວ່າ ລາວກໍສາມາດປ່ຽນແປງຊີວິດຂອງລາວໄດ້ເໝືອນກັນ.

ສຳລັບລາຍລະອຽດເພີ້ມເຕີມກ່ຽວກັບວິທີສອນ ຊຶ່ງຈະຊ່ວຍທ່ານສເນີບົດຮຽນຂອງທ່ານໄດ້, ໃຫ້ເບິ່ງໜ້າ ໑໔-໑໕ ໃນປຶ້ມຫົວນີ້.

ວາງແຜນວິທີຈົບບົດຮຽນ

ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດມັກຈະກ່າວສລຸບສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສອນແລະໄດ້ຊຸກຍູ້ຜູ້ຄົນໃຫ້ເອົາມັນໄປນຳໃຊ້ໃນຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ (ເບິ່ງ ຄຳອຸປມາເຣື່ອງໄທຊາມາເຣັຽຜູ້ໃຈດີ, ລູກາ ໑໐:໓໐–໓໗). ເມື່ອເຖິງຕອນທ້າຍຂອງບົດຮຽນ, ທ່ານຄວນທົບທວນແລະສລຸບສິ່ງທີ່ທ່ານສອນໄປ. ໃຫ້ແນະນຳວິທີທີ່ຄົນໃນ

ຫ້ອງຮຽນ ຈະເອົາຫລັກທັມພຣະກິດຕິຄຸນຫລືຄຳສອນໄປໃຊ້, ແລະຂໍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າແນະນຳວິທີເໝືອນກັນ. ຈົ່ງຊຸກຍູ້ເຂົາເຈົ້າໃຫ້ພະຍາຍາມເຮັດບາງຢ່າງທີ່ແນະນຳໄປນັ້ນພາຍໃນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງ. ໃນທ້າຍບົດຮຽນ, ທ່ານຄວນຖາມເຂົາເຈົ້າວ່າ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮຽນຫຍັງແດ່ຈາກບົດຮຽນນັ້ນ.

ພວກນັກຮຽນໃນຫ້ອງຮຽນຂອງຄູສອນຄົນນຶ່ງໄດ້ຖືກແນະນຳໃຫ້ເຮັດສິ່ງໃດສິ່ງນຶ່ງທີ່ເປັນການຮັບໃຊ້ໃນແຕ່ລະວັນແລະບໍ່ໃຫ້ຄົນອື່ນຮູ້ພາຍໃນອາທິດນັ້ນ. ເມື່ອເຂົາເຈົ້າມາຫ້ອງຮຽນໃນອາທິດຕໍ່ມາ, ຄູສອນໄດ້ຂໍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າລາຍງານການຮັບໃຊ້ນັ້ນຢ່າງສັ້ນໆ. ຫລາຍຄົນໄດ້ບອກເຖິງສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດ ແລະເຖິງຄວາມສຸກທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບຈາກການນຳໃຊ້ບົດຮຽນນັ້ນ. ການລາຍງານທີ່ໄດ້ຮັບຜົນນັ້ນໄດ້ກະຕຸ້ນໃຫ້ຄົນໃນຫ້ອງຮຽນຄິດທີ່ຈະເຮັດການຮັບໃຊ້ເໝືອນກັນ.

ການມີຄວາມເຂົ້າໃຈຄົນທີ່ທ່ານສອນ

ມັນສຳຄັນຫລາຍທີ່ທ່ານຈະເຂົ້າໃຈຄົນທີ່ທ່ານສອນ. ຈົ່ງຄິດເຖິງກະສຽນແລະປະສົບການຂອງຄົນໃນຫ້ອງຂອງທ່ານ. ຄົນທີ່ມີອາຍຸແຕກຕ່າງກັນ ຈະມີຄວາມຕ້ອງການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແລະຈະຮຽນບໍ່ເຫມືອນກັນ.

ເດັກນ້ອຍ

ເດັກນ້ອຍເປັນຜູ້ທີ່ກຳລັງເຕີບ ໂຕຂຶ້ນທາງຮ່າງກາຍ, ທາງສັງຄົມ, ທາງອາລົມ, ແລະທາງຈິດໃຈ. ໃນຂະນະທີ່ທ່ານຕຽມບົດຮຽນຂອງທ່ານ, ຈົ່ງນຶກເຖິງພອນສວັນ, ຄວາມສາມາດ, ແລະຄວາມຕ້ອງການຂອງເດັກແຕ່ລະຄົນ.

ເດັກຈະມັກຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງ. ທ່ານຄວນໃຊ້ເຣື່ອງສັ້ນໆ, ເກມທີ່ງ່າຍໆ, ຮູບພາບ, ບົດຮຽນທີ່ໃຊ້ວັດຖຸ, ແລະເພງທີ່ຈະໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມສົນໃຈນຳບົດຮຽນ.

ເດັກນ້ອຍເປັນຜູ້ທີ່ຫາກໍໄດ້ຮຽນກ່ຽວກັບການແບ່ງປັນ, ການມີຄວາມເມດຕາ, ແລະການມີຄວາມອົດທົນ. ຈົ່ງຊ່ວຍເຂົາເອົາຊະນະຄວາມອ່ອນແອຂອງເຂົາໃນເຣື່ອງນີ້ ໂດຍການເຕືອນເຂົາເຖິງຕົວຢ່າງຂອງພຣະເຢຊູ ແລະຊຸກຍູ້ເຂົາໃຫ້ກະທຳຕາມພຣະອົງ.

ເດັກນ້ອຍເປັນຄົນໄວ້ວາງໃຈແລະເຊື່ອໄວ. ເຂົາຈະເຊື່ອສິ່ງທີ່ທ່ານສອນເຂົາ. ເຂົາຍັງຈະເບິ່ງແລະເຮັດຕາມຕົວຢ່າງຂອງທ່ານນຳອີກ.

ຄົນໜຸ່ມ

ຄົນທີ່ມີອາຍຸລະຫວ່າງເດັກແລະຜູ້ໃຫຍ່ເປັນວັຍທີ່ຫຍຸ້ງຍາກແລະມີສິ່ງທ້າທາຍຫລາຍທີ່ສຸດ. ສະມາຊິກໃນຫ້ອງບາງຄົນອາດມີຄວາມຮັບຜິດຊອບທີ່ບ້ານ, ທີ່ໂຮງຮຽນ, ແລະທີ່ບ່ອນທຳງານ. ຂໍ້ແນະນຳດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ສາມາດຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ຝຶກຝົນຄົນໜຸ່ມໃຫ້ເປັນຄົນດີໄດ້.

ຕຽມບົດຮຽນອັນທີ່ກ່ຽວເນື່ອງກັບຊີວິດຂອງເຂົາ. ໃຫ້ຊ່ວຍເຂົາເຫັນວິທີທີ່ຄຳສອນນັ້ນຕອບຄຳຖາມຂອງເຂົາ ແລະຊ່ວຍເຂົາເລືອກທາງດີໄດ້.

ຄົນໜຸ່ມສາວອາດມີຄວາມຮູ້ສຶກເປົ່າປ່ຽວດຽວດາຍ ຫລືຄິດວ່າຄົນອື່ນບໍ່ເຫັນຄຸນຄ່າຂອງເຂົາ. ຈົ່ງຊ່ວຍແຕ່ລະຄົນໃຫ້ຮູ້ສຶກວ່າເຂົາເປັນຜູ້ສຳຄັນໃນຫ້ອງຂອງທ່ານ. ການຮູ້ສຶກວ່າເຂົາມີໝູ່ໃນຫ້ອງຮຽນແລະມີຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະກິດຕິຄຸນ ຈະຊ່ວຍເຂົາໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນທາງວິນຍານ ແລະຮັກສາຕົນໃຫ້ບໍຣິສຸດ.

ຈົ່ງສະແດງໃຫ້ເຂົາເຫັນວ່າທ່ານສົນໃຈໃນຄວາມຄິດຄວາມເຫັນຂອງເຂົາ. ຈົ່ງຊຸກຍູ້ເຂົາໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນບົດຮຽນແລະບອກເຖິງແນວຄິດທີ່ເຂົາມີຕໍ່ທ່ານຫລືຕໍ່ຄົນໃນຫ້ອງດຽວກັນ.

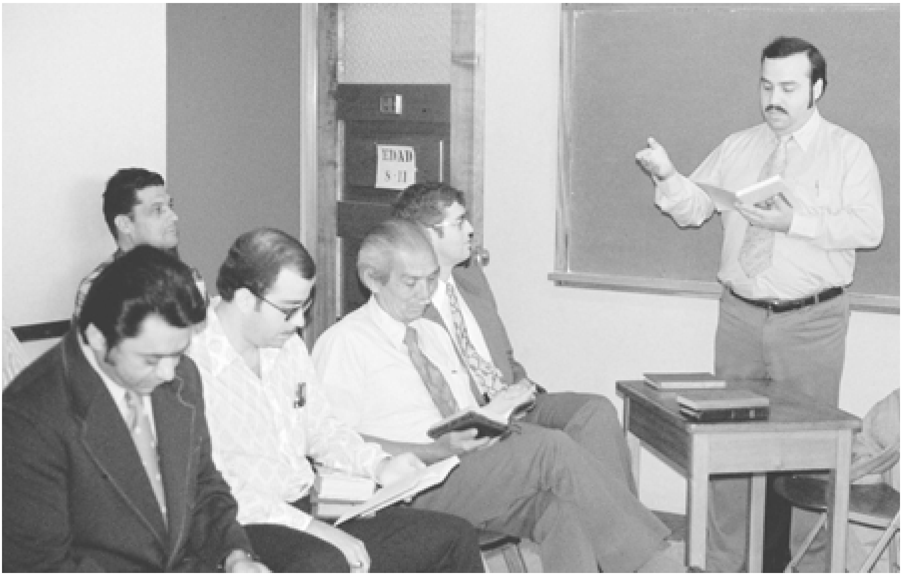

ຜູ້ໃຫຍ່

ໃນຫ້ອງຮຽນຂອງຜູ້ໃຫຍ່ຈະມີຄົນທີ່ມີອາຍຸທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແລະມີເບື້ອງຫລັງແລະປະສົບການທີ່ບໍ່ເຫມືອນກັນ. ຈົ່ງໃຊ້ຄວາມແຕກຕ່າງນີ້ເພື່ອເພີ້ມພູນຄວາມຮູ້ໃຫ້ຄົນໃນຫ້ອງຂອງທ່ານ. ຈົ່ງຊຸກຍູ້ເຂົາເຈົ້າໃຫ້ແບ່ງປັນຄວາມຮູ້ທີ່ເຂົາໄດ້ຮຽນມາຈາກປະສົບການຂອງເຂົາ. ທ່ານຄວນນໍາໃຊ້ພອນສວັນທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງເຂົາເຈົ້ານັ້ນ.

ໃຫ້ສອນເຖິງຄວາມຈິງຂອງພຣະກິດຕິນຄຸນໃນທາງທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະເຂົ້າໃຈໄດ້. ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດຈະຊ່ວຍຄົນໃນຫ້ອງໃຫ້ເຂົ້າໃຈແລະເອົາຄວາມຈິງນັ້ນໄປນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດຂອງເຂົາ.

ຣາງວັນທີ່ມາຈາກການສອນ

ໃນຖານະເປັນຄູສອນ, ທ່ານຈະມີຄວາມຊື່ນຊົມຊື່ງມາຈາກການຊ່ວຍຄົນອື່ນໃຫ້ມີຄວາມຮູ້ຫລາຍຂຶ້ນກ່ຽວກັບພຣະກິດຕິຄຸນ. ຄວາມພະຍາຍາມແລະສັດທາຂອງທ່ານທີ່ຈະສອນພຣະກິດຕິຄຸນ ຈະຊ່ວຍຄົນອື່ນພັດທະນາປະຈັກພະຍານຂອງເຂົາໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຫລາຍຂຶ້ນກ່ຽວກັບພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ແລະພະຍາຍາມດຳລົງຊີວິດຕາມພຣະບັນຍັດ.

ຄູສອນຫ້ອງຮຽນວັນອາທິດຄົນນຶ່ງເປັນຫ່ວງວ່າ ມີຫລາຍຄົນຢູ່ໃນຫ້ອງທີ່ສາມາດສອນໄດ້ດີກວ່າລາວ. ລາວຄິດຢ້ານວ່າການສອນຂອງລາວຈະບໍ່ໄດ້ຜົນ. ແລ້ວວັນນຶ່ງ ມີສະມາຊິກຄົນນຶ່ງໄດ້ມາຂໍເວົ້ານຳລາວເປັນສ່ວນຕົວ. ນາງເວົ້າວ່າ ເພາະສິ່ງທີ່ສາມີຂອງນາງໄດ້ຮຽນຈາກຫ້ອງລາວ, ບັດນີ້ລາວໄດ້ເລີ້ມຈັດໃຫ້ມີການອະທິຖານເປັນຄອບຄົວ. ລາວຍັງສັນຍາວ່າຈະພະຍາຍາມໄປພຣະວິຫານໃຫ້ໄດ້ ເພື່ອຈະໄດ້ຜະນຶກເຂົ້າກັບຄອບຄົວຂອງລາວ. ນາງໄດ້ກ່າວຄຳຂອບອົກຂອບໃຈຄູສອນທີ່ໄດ້ເຊື້ອເຊີນພຣະວິນຍານໃຫ້ມາຢູ່ໃນຫ້ອງຮຽນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລ້ວຫົວໃຈຂອງຄູຄົນນັ້ນເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຖ່ອມ, ແລ້ວລາວຈິ່ງເຂົ້າໃຈເຖິງຈຸດປະສົງອັນແທ້ຈິງແລະເຖິງຣາງວັນທີ່ມາຈາກການສອນຂອງລາວ.

ເມື່ອທ່ານສອນ, ທ່ານຈະໄດ້ຮັບພອນເທົ່າໆກັບຄົນທີ່ຮຽນ. ຄວາມຮູ້ຂອງທ່ານກ່ຽວກັບພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະປະຈັກພະຍານຂອງທ່ານເຖິງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຈະເພີ້ມຫລາຍຂຶ້ນເມື່ອທ່ານສຶກສາ, ຈັດຕຽມ, ແລະສອນບົດຮຽນຂອງທ່ານ. ທ່ານຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮັກຂອງຄົນອື່ນ. ທ່ານຈະຮູ້ສຶກເຖິງພຣະວິນຍານທີ່ຫລັ່ງໄຫລເຂົ້າສູ່ຊີວິດຂອງທ່ານເມື່ອທ່ານຖ່ອມຕົນແລະພະຍາຍາມທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດຕາມສິ່ງທີ່ທ່ານສອນ. ຊີວິດຂອງທ່ານຈະສົມບູນຫລາຍຂຶ້ນຈາກການຮັບໃຊ້ເປັນຄູສອນຂອງທ່ານ.

ການດູແລພັດທະນາຄູສອນໃນສາຂາ

ຝ່າຍປະທານສາຂາມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບສຳລັບຄຸນນະພາບຂອງການສອນໃນສາຂາ.

ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ດູແລການພັດທະນາຄູສອນ

ເມື່ອສະມາຊິກໃນສາຂາເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ, ຄົນນຶ່ງໃນຝ່າຍປະທານສາຂາຈະເອີ້ນແລະແຕ່ງຕັ້ງຄົນນຶ່ງໃຫ້ເປັນຜູ້ດູແລການພັດທະນາຄູສອນ ເພື່ອຈະໄດ້ຄວບຄຸມການສອນຂອງຄູ. ຜູ້ດູແລການພັດທະນາຄູສອນຈະເປັນຊາຍຫລືຍິງກໍໄດ້. ລາວຈະເປັນຄົນນຶ່ງໃນຜູ້ນຳປະຈຳສາຂາ ແລະຮັບໃຊ້ເປັນແຫລ່ງໃຫ້ຜູ້ນຳຖານະປະໂຣຫິດແລະຜູ້ນຳໃນອົງການຕ່າງໆແລະຄູສອນ ໃນການປັບປຸງການສອນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຜູ້ດູແລການພັດທະນາຄູສອນຈະຊ່ວຍຜູ້ນຳວາງແຜນແລະຄວບຄຸມຫ້ອງຮຽນພັດທະນາຄູສອນ ແລະເມື່ອຖືກຂໍຮ້ອງ ຜູ້ດູແລການພັດທະນາຄູສອນກໍຈະສອນຫ້ອງຮຽນພຣະກິດຕິຄຸນນຳອີກ.

ການສະໜັບສະໜູນຂອງຜູ້ນຳຕໍ່ຄູສອນ

ຜູ້ນຳຖານະປະໂຣຫິດແລະຜູ້ນຳອົງການຕ່າງໆມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນຄຸນນະພາບຂອງການສອນພຣະກິດຕິຄຸນໃນອົງການຂອງຕົນ. ຜູ້ນຳຄວນເຮັດຕາມການສອນອັນດີເລີດແລະຊ່ວຍຄູສອນໃຫ້ເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງໜ້າທີ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຜູ້ນຳຄວນຂອບອົກຂອບໃຈ, ຊ່ວຍເຫລືອ, ແລະໃຫ້ກຳລັງໃຈຕໍ່ ຄູສອນຂອງຕົນ. ການສອນໃນສາສນາຈັກຈະດີເດັ່ນຂຶ້ນໄປເລື້ອຍໆ ເມື່ອຜູ້ນຳໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນແລະ ໃຫ້ກຳລັງໃຈຕໍ່ຄູສອນໃນອົງການຂອງຕົນ.

ຫ້ອງຮຽນພັດທະນາຄູສອນ

ຜູ້ນຳຖານະປະໂຣຫິດແລະຜູ້ນຳອົງການຕ່າງໆແລະຄູສອນຄວນໄປຮ່ວມຫ້ອງຮຽນພັດທະນາຄູສອນຄັ້ງໜຶ່ງ ທຸກໆສາມເດືອນ ເພື່ອຈະໄດ້ຮຽນຫລັກການ, ວິທີ, ແລະຄວາມຊ່ຽວຊານ ເພື່ອຈະໄດ້ປັບປຸງການສອນພຣະກິດຕິຄຸນໃຫ້ດີຂຶ້ນ. ຜູ້ດູແລການພັດທະນາຄູສອນຈະເປັນຜູ້ຈັດຫ້ອງຮຽນຂຶ້ນແລະວາງແຜນກັບຜູ້ນຳຖານະປະໂຣຫິດແລະຜູ້ນຳອົງການຕ່າງໆ. ຫ້ອງຮຽນນີ້ຄວນຈັດຂຶ້ນໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມສຳລັບຄູສອນແລະຜູ້ນຳ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ຂັດກັບການປະຊຸມໃນວັນອາທິດ. ຕາມທຳມະດາແລ້ວ, ຫ້ອງຮຽນພັດທະນາຄູສອນບໍ່ຄວນເກີນໜຶ່ງຊົ່ວໂມງ.

ຫ້ອງຮຽນພັດທະນາຄູສອນຄວນບັນຈຸສິ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ຂ່າວສານສັ້ນໆຈາກຄົນໜຶ່ງໃນຝ່າຍປະທານສາຂາ ຫລືຜູ້ນຳຖານະປະໂຣຫິດ ຫລືຜູ້ນຳອົງການກ່ຽວກັບຫລັກການຂອງການສອນຫລືການຮຽນ.
- ການສະແດງເຖິງວິທີການສອນຫລືຄວາມຊ່ຽວຊານທາງດ້ານການສອນໂດຍຜູ້ນຳຖານະປະໂຣຫິດ ຫລືຜູ້ນຳອົງການຫລືຄູສອນ.
- ໃຫ້ເວລາແກ່ຄູສອນແລະຜູ້ນຳທີ່ຈະໄດ້ແບ່ງປັນຄວາມຄິດຄວາມເຫັນແລະສົນທະນາເຖິງວິທີທີ່ຈະຊ່ວຍສະມາຊິກບາງຄົນໃນຫ້ອງຮຽນ.

ເມື່ອມີຈຳນວນຂອງຄູສອນແລະຜູ້ນຳຫລາຍຂຶ້ນໃນສາຂາ, ຄວນຈັດຫ້ອງຮຽນພັດທະນາຄູສອນຂຶ້ນຄັ້ງໜຶ່ງ ໃນທຸກໆສາມເດືອນສຳລັບ:

- ຄູສອນແລະຜູ້ນຳຂອງສະມາຊິກທີ່ມີອາຍຸ ໑໒ ແລະສູງກວ່ານັ້ນ.
- ຄູສອນແລະຜູ້ນຳຂອງສະມາຊິກທີ່ມີອາຍຸ ໑໘ ຫາ ໑໗ ປີ.
- ຄູສອນແລະຜູ້ນຳໃນຊັ້ນປະຖົມວັຍ.

ຫ້ອງຮຽນເຫລົ່ານີ້ຄວນຈັດຂຶ້ນແບບປ່ຽນຜຽນກັນໄປແຕ່ລະເດືອນ.

ການສອນຫ້ອງຮຽນພຣະກິດຕິຄຸນ

ຫ້ອງຮຽນພຣະກິດຕິຄຸນ ຈະຊ່ວຍເປັນພື້ນຖານໃຫ້ສະມາຊິກກາຍເປັນຄູສອນເຣື່ອງພຣະກິດຕິຄຸນໄດ້ດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າຢູ່ໃນບ້ານແລະຢູ່ໃນໂບດ. ໂຄງຮ່າງສຳລັບຫ້ອງຮຽນເຫລົ່ານີ້ແມ່ນມີຢູ່ໃນໜ້າ ໔໙-໕໐ ໃນປຶ້ມຫົວນີ້. ຜູ້ດູແລການພັດທະນາຄູສອນຈະເປັນຄົນສອນເອງ ຍົກເວັ້ນແຕ່ຝ່າຍປະທານສາຂາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ສະມາຊິກຄົນອື່ນໃນສາຂາມາເປັນຄົນສອນ.

ຝ່າຍປະທານສາຂາຈະເຊື້ອເຊີນສະມາຊິກໃຫ້ໄປຮ່ວມຫ້ອງຮຽນ. ຕາມທຳມະດາແລ້ວ, ຫ້ອງຮຽນນັ້ນຈະມີສະມາຊິກບໍ່ເກີນສິບຄົນໃນການສອນແຕ່ລະຄັ້ງ ເພື່ອຈະໃຫ້ໂອກາດສະມາຊິກທຸກຄົນໃນຫ້ອງຮຽນໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງເຕັມສ່ວນ.

ໂຄງຮ່າງສຳລັບຫ້ອງຮຽນພັດທະນາຄູສອນ

ຫ້ອງຮຽນພັດທະນາຄູສອນຈະໃຫ້ໂອກາດສະມາຊິກທຸກຄົນຂອງສາສນາຈັກໃຫ້ຮຽນຮູ້ວິທີທີ່ຈະກາຍເປັນຄູສອນທີ່ດີກວ່າເກົ່າ. ຄູສອນຫ້ອງຮຽນນີ້ອາດເປັນຜູ້ດູແລການພັດທະນາຄູສອນຫລືເປັນຄູສອນທີ່ເຄີຍມີປະສົບການມາແລ້ວເລື່ອງການສອນ ທີ່ປະທານສາຂາຂໍໃຫ້ມາສອນ. ຫ້ອງຮຽນນີ້ສາມາດຈັດຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງຊົ່ວໂມງໂຮງຮຽນວັນອາທິດຫລືໃນເວລາອື່ນທີ່ຜູ້ຄົນສາມາດໄປຮຽນ. ຖ້າຫ້ອງຮຽນຖືກຈັດຂຶ້ນສຳລັບຜູ້ນຳແລະຄູສອນສະເພາະອົງການໃດອົງການນຶ່ງ, ເຂົາເຈົ້າສາມາດຈັດຂຶ້ນໄດ້ໃນຊົ່ວໂມງການປະຊຸມຜູ້ນຳ. ຖ້າຫາກເຂົາເຈົ້າອາສັຍຢູ່ຫ່າງໄກຈາກໂບດຫລືບໍ່ສາມາດຈັດຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງຊົ່ວໂມງໂຮງຮຽນວັນອາທິດໄດ້, ເຂົາເຈົ້າກໍສາມາດຈັດຫ້ອງຮຽນຢູ່ເຮືອນໃດເຮືອນນຶ່ງເປັນບາງຄັ້ງແລະຈັດຂຶ້ນໃນໂບດເປັນບາງຄັ້ງກໍໄດ້.

ແນວຄິດຊ່ວຍເຫລືອສຳລັບແຕ່ລະບົດຮຽນກໍມີຈັດໄວ້ໃນປຶ້ມຫົວນີ້. ເມື່ອຄູສອນຕຽມບົດຮຽນຂອງຕົນ, ລາວຄວນໃຊ້ສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນຫົວຂໍ້ "ການໃຊ້ວິທີສອນໃນຫລາຍແບບ." ໃນທ້າຍຂອງແຕ່ລະບົດ, ຄູສອນຄວນຊຸກຍູ້ຄົນໃນຫ້ອງຮຽນໃຫ້ເອົາສິ່ງທີ່ເຂົາໄດ້ຮຽນໃນວັນນັ້ນໄປນຳໃຊ້, ບໍ່ວ່າຈະໃຊ້ຢູ່ໃນໂບດຫລືຢູ່ໃນການສັງສັນໃນຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າກໍຕາມ. ການນີ້ຈະຊ່ວຍເຂົາເຈົ້າຂຍາຍຄວາມສາມາດຂອງການເປັນຄູສອນຂອງເຂົາເຈົ້າຫລາຍຂຶ້ນ. ຍົກເວັ້ນແຕ່ໃນກໍຣະນີພິເສດເທົ່ານັ້ນ, ຕາມປົກກະຕິແລ້ວຫ້ອງຮຽນພັດທະນາຄູສອນນີ້ ຈະຈັດຂຶ້ນເປັນເວລາແປດອາທິດ ຕາມທີ່ບົ່ງໄວ້ຢູ່ຂ້າງຫລຸ່ມນີ້. ຄຳແນະນຳຂ້າງຫລຸ່ມນີ້ແມ່ນສຳລັບຄູສອນຫ້ອງຮຽນພັດທະນາຄູສອນ.

ອາທິດທີນຶ່ງ

ມອບປຶ້ມນີ້ໃຫ້ແຕ່ລະຄົນທີ່ຢູ່ໃນຫ້ອງ ແລະທົບທວນຫົວຂໍ້ຕ່າງໆ. ໃຫ້ເຈາະຈົງໃສ່ຄຳນຳແລະຫົວຂໍ້ "ການຕຽມຕົວເອງທາງວິນຍານ." ໃຫ້ເນັ້ນຫນັກເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງການໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງແລະການດຳລົງຊີວິດຕາມພຣະກິດຕິຄຸນ ເພື່ອຈະໄດ້ມີຄ່າຄວນພໍທີ່ຈະມີພຣະວິນຍານຢູ່ນຳ.

ອາທິດທີສອງ

ໃຫ້ເຈາະຈົງໃສ່ພາກ "ຮັກຜູ້ທີ່ເຮົາສອນ," ຢູ່ໃນກ້ອງຫົວຂໍ້ "ການສອນຢ່າງທີ່ພຣະເຢຊູຊົງສອນ." ພ້ອມນີ້ ໃຫ້ທ່ານອ່ານກ່ຽວກັບບຸກຄະລິກລັກສະນະຂອງຜູ້ຄົນນຳອີກ ໃນຫນ້າ ໔໑-໔໖ ໃນປຶ້ມຫົວນີ້. ຂໍໃຫ້ຄົນໃນຫ້ອງແບ່ງປັນປະສົບການກ່ຽວກັບວ່າການເຂົ້າໃຈແລະການຊ່ວຍເຫລືອຄົນໃນຄອບຄົວຫລືຄົນໃນຫ້ອງດຽວກັນດ້ວຍຄວາມຮັກໄດ້ເປັນຜົນດີແນວໃດ. ທ່ານຄວນສົນທະນາວິທີທີ່ຄູສອນສາມາດຊ່ວຍເຫລືອສະມາຊິກແຕ່ລະຄົນໄດ້ຕາມແຕ່ຄວາມຕ້ອງການຂອງເຂົາ, ໂດຍສະເພາະສະມາຊິກໃຫມ່ແລະສະມາຊິກທີ່ພິການ.

ອາທິດທີສາມ

ໃຫ້ເຈາະຈົງໃສ່ພາກ "ສອນຄວາມຈິງຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ," ຢູ່ໃນກ້ອງຫົວຂໍ້ "ການສອນຢ່າງທີ່ພຣະເຢຊູຊົງສອນ." ໃຫ້ເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມສຳຄັນທີ່ຈະສອນຫລັກທັມດ້ວຍຄວາມຊື່ສັດ, ດ້ວຍຄວາມແຈ່ມແຈ້ງ, ດ້ວຍຄຳງ່າຍທີ່ຈະເຂົ້າໃຈ, ດ້ວຍການໃຊ້ພຣະຄັມພີໃນການສອນ, ແລະດ້ວຍການວາງແຜນໃຫ້ມີການສຶກສາເປັນສ່ວນຕົວ.

ອາທິດທີສີ່

ໃຫ້ເຈາະຈົງໃສ່ພາກ "ສອນໂດຍພຣະວິນຍານ," ຢູ່ໃນກ້ອງຫົວຂໍ້ "ການສອນຢ່າງທີ່ພຣະເຢຊູຊົງສອນ." ໃຫ້ຊ່ວຍຄົນໃນຫ້ອງໃຫ້ຮູ້ສຶກວ່າເຂົາເຈົ້າມີຄ່າຄວນພໍທີ່ຈະມີພຣະວິນຍານຢູ່ນຳໃນການສອນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ໃຫ້ຊ່ວຍເຂົາເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງພຣະວິນຍານແລະກະທຳຕາມ.

ອາທິດທີຫ້າ

ໃຫ້ເຈາະຈົງໃສ່ພາກ "ຊອກຫາວິທີສອນຜູ້ຄົນໃຫ້ຮ່ຳຮຽນຢ່າງພາກພຽນ" ຢູ່ໃນກ້ອງຫົວຂໍ້ "ການສອນຢ່າງທີ່ພຣະເຢຊູຊົງສອນ." ໃຫ້ເນັ້ນໜັກວິທີທີ່ຄູສອນສາມາດຊ່ວຍຜູ້ທີ່ເຂົາເຈົ້າສອນໃຫ້ຮັບເອົາໜ້າທີ່ທີ່ຈະຮຽນພຣະກິດຕິຄຸນແລະດຳລົງຊີວິດຕາມນັ້ນຫລາຍຂຶ້ນ.

ອາທິດທີຫົກ

ໃຫ້ເຈາະຈົງໃສ່ພາກ "ການສ້າງບັນຍາກາດໃນຫ້ອງຮຽນ" ຢູ່ໃນກ້ອງຫົວຂໍ້ "ການສອນຢ່າງທີ່ພຣະເຢຊູຊົງສອນ." ໃຫ້ຊ່ວຍຄົນໃນຫ້ອງໃຫ້ເຂົ້າໃຈວິທີທີ່ຈະຊ່ວຍສ້າງບັນຍາກາດໃນຫ້ອງຮຽນເພື່ອໃຫ້ເປັນບ່ອນທີ່ທຸກຄົນຢາກມີສ່ວນຮ່ວມແລະຢາກຮຽນ.

ອາທິດທີເຈັດ

ໃຫ້ເຈາະຈົງໃສ່ພາກ "ການໃຊ້ວິທີສອນໃນຫລາຍແບບ." ການຈັດບົດຮຽນໃຫ້ໄດ້ຜົນຈະຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ຫົວຄິດແລະການຮູ້ປະດິດຄິດສ້າງ, ແລະຂໍ້ຄວາມໃນພາກນີ້ສາມາດຊ່ວຍທ່ານໄດ້ຫລາຍ. ຂໍໃຫ້ຄົນໃນຫ້ອງສະແດງຫລືແບ່ງປັນປະສົບການທີ່ເຂົາມີຕາມວິທີການສອນ ຊຶ່ງບົ່ງໄວ້ໃນພາກນີ້.

ອາທິດທີແປດ

ໃຫ້ເຈາະຈົງໃສ່ພາກ "ການຕຽມບົດຮຽນຂອງທ່ານ." ຈົ່ງຊ່ວຍຄົນໃນຫ້ອງໃຫ້ເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງການຈັດຕຽມບົດຮຽນໄວ້ແຕ່ດົນ, ແລະໃຫ້ສົນທະນາວິທີທີ່ຈະຈັດແລະສເນີບົດຮຽນຢ່າງໄດ້ຜົນ.

ໃນເວລາອັນເໝາະສົມລະຫວ່າງການພັດທະນາຄູສອນນີ້, ທ່ານຄວນເນັ້ນໜັກເນື້ອຄວາມໃນພາກ "ຮາງວັນທີ່ມາຈາກການສອນ." ຂໍໃຫ້ຄົນໃນຫ້ອງເລົ່າເຖິງວິທີທີ່ຄູສອນໄດ້ຊ່ວຍຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າແນວໃດ ແລະຕົວເຂົາເຈົ້າໃນຖານະເປັນຄູສອນກໍສາມາດຊ່ວຍເຫລືອຄົນອື່ນໄດ້ແນວໃດ.

ຫລັງຈາກຈົບຫ້ອງຮຽນແລ້ວ, ຈົ່ງຊຸກຍູ້ຜູ້ມາຮຽນໃຫ້ພະຍາຍາມເປັນຄູສອນທີ່ດີໄປເລື້ອຍໆ. ຖ້າເຂົາເຈົ້າຫາກໍໄດ້ຮັບຕຳແໜ່ງເປັນຄູສອນໃໝ່, ຜູ້ນຳຖານະປະໂຣຫິດຫລືຜູ້ນຳຂອງອົງການຄວນຫາເວລາເວົ້າລົມກັບເຂົາເຈົ້າ ເພື່ອຈະໄດ້ບອກເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຮູ້ເລັກນ້ອຍກ່ຽວກັບຫ້ອງຮຽນແລະຄົນໃນຫ້ອງທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະສອນນັ້ນ. ຫລັງຈາກນັ້ນ, ເຂົາເຈົ້າພຽງແຕ່ຕ້ອງໄດ້ລາຍງານເປັນລະຍະເຖິງຄວາມຕ້ອງການແລະບັນຫາຕ່າງໆ ກັບຜູ້ນຳຖານະປະໂຣຫິດ ຫລືຜູ້ນຳຂອງອົງການ. ເຂົາເຈົ້າສາມາດເຊື້ອເຊີນຜູ້ນຳຄົນໃດຄົນນຶ່ງມາຢ້ຽມຢາມຫ້ອງຮຽນແລະຊ່ວຍເຂົາເຈົ້າໄດ້. ຜູ້ດູແລການພັດທະນາຄູສອນກໍສາມາດໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ຄູສອນທຸກຄົນໄດ້ສເມີ—ສຳລັບຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນໃຫ້ສອນຕາມຫ້ອງຮຽນຕ່າງໆໃນໂບດແລະຜູ້ທີ່ສອນໃນຄອບຄົວຂອງຕົນ ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບໜ້າທີ່ເປັນຜູ້ນຳຕ່າງໆ.

ການສັ່ງຈອງອຸປກອນການສອນຂອງສາສນາຈັກແລະການຊອກຫາລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບລຳດັບເຊື້ອສາຍ

ຜູ້ນຳໃນສາຂາແລະສະມາຊິກຄົນອື່ນໆກໍສາມາດສັ່ງຈອງອຸປກອນການສອນຂອງສາສນາຈັກໄດ້ ລວມທັງ ພຣະຄັມພີ, ປື້ມບົດຮຽນ, ວາຣະສານຂອງສາສນາຈັກ, ເສື້ອຜ້າສັກສິດ (garments), ແລະເຄື່ອງນຸ່ງໃນພຣະວິຫານ ຈາກສູນຈຳໜ່າຍຂອງສາສນາຈັກ ຫລືຈາກຫ້ອງການຮັບໃຊ້, ຈາກສູນຈຳໜ່າຍທີ່ເມືອງຊອລເລັກ ຫລືຜ່ານທາງ Church's family history Internet site, ທີ່ www.familysearch.org.

ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບການຄົ້ນຄວ້າລຳດັບເຊື້ອສາຍກໍມີໃຫ້ໃຊ້ຜ່ານທາງ Church's family history Internet site, ທີ່ www.familysearch.org.

THE CHURCH OF
JESUS CHRIST
OF LATTER-DAY SAINTS

LAOTIAN
4 02345 95331 5
34595 331